

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης και άλλες διατάξεις»

A. Επί της Συμβάσεως που κυρώνεται

I. Γενικές Παρατηρήσεις

1. Η γενετήσια εκμετάλλευση και κακοποίηση των παιδιών αποτελούν μια από τις χειρότερες μορφές εγκληματικής βίας, η οποία παρουσιάζει, με την εκμετάλλευση και των μέσων που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία, διαρκώς αυξανόμενη πορεία.

2. Στο διεθνή χώρο, κύριο όργανο για την έναρξη αντιμετώπισης του προβλήματος αποτέλεσε η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού του έτους 1989. Επακολούθησε σειρά διεθνών συμβάσεων με τις οποίες επιχειρήθηκε η εξειδίκευση και η επέκταση της παρεχόμενης προστασίας, από τις οποίες οι σημαντικότερες μνημονεύονται στο προοίμιο της Σύμβασης.

3. Στο προοίμιο της Σύμβασης εκτίθενται οι βασικοί σκοποί που επιδιώκονται με αυτήν και οι οποίοι περιλαμβάνουν, ιδίως, την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, την παροχή βοήθειας στα θύματα και την ενδυνάμωση της πάλης κατά των εγκλημάτων αυτών καθώς και κατά της παιδικής πορνογραφίας, εγκλημάτων που με τη χρήση και του διαδικτύου βαίνουν συνεχώς αυξανόμενα.

4. Με το παρόν νομοσχέδιο γίνεται, πέραν της κυρώσεως, και εναρμόνιση των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας προς το περιεχόμενο της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών στις 12 Ιουλίου 2007, στη 1002η συνεδρίαση των Αναπληρωτών Υπουργών, με σκοπό την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του παθολογικού κοινωνικού φαινομένου της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών. Κατά την εναρμόνιση, λήφθηκαν υπόψη και οι κείμενες διατάξεις νόμων επί παρεμφερών θεμάτων, όπως αυτές που αφορούν στην εμπορία παιδιών, στην παιδική πορνεία και την πορνογραφία.

B. Επί των κατ' ιδίαν άρθρων της Συμβάσεως

Άρθρο 1: Περιγράφονται οι σκοποί που επιδιώκονται με τη Σύμβαση.

Άρθρο 2: Προβλέπεται η απαγόρευση διακρίσεων στην εφαρμογή των μέτρων που θεσπίζονται σε αυτόν τον τομέα.

Άρθρο 3: Δίδονται οι ορισμοί κρίσιμων όρων της Συμβάσεως.

Άρθρο 4: Καταγράφονται οι αρχές που διέπουν τη Σύμβαση.

Άρθρο 5: Με τις παραγράφους 1 και 2 επιδιώκεται η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση, στα σχετικά ζητήματα, των προσώπων που βρίσκονται κοντά στα παιδιά.

Με την παρ. 3 θεσπίζεται η υποχρέωση των κρατών να

ελέγχουν την ηθική ποιότητα των προσώπων που πρόκειται να απασχοληθούν σε επαγγέλματα, η άσκηση των οποίων έχει ως αποτέλεσμα να έρχονται σε επαφή με παιδιά.

Άρθρο 6: Αποβλέπει στην ενημέρωση των παιδιών, κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσής τους, ως προς τους κινδύνους γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης.

Άρθρο 7: Σκοπείται η προληπτική αντιμετώπιση των ατόμων που φοβούνται ότι ενδέχεται να υποπέσουν σε αδικήματα γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης παιδιών.

Άρθρο 8: Προβλέπεται η λήψη μέτρων γενικής ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης της κοινωνίας στο πρόβλημα της γενετήσιας εγκληματικότητας με θύματα παιδιά.

Άρθρο 9: Επιδιώκεται η συνεργασία μεταξύ παιδιών και ιδιωτικού τομέα, μέσω μαζικής επικοινωνίας και δημιουργία πόρων για την κατάρτιση προγραμμάτων και μέτρων με σκοπό την πρόληψη και την προστασία των παιδιών από τη γενετήσια εκμετάλλευση και κακοποίηση.

Άρθρο 10: Προβλέπεται η λήψη μέτρων συντονισμού των υπηρεσιών, κυρίως των υπηρεσιών εκπαίδευσης, υγείας, δημόσιας τάξης και απονομής δικαιοσύνης, η δημιουργία φορέων προώθησης και προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών, συγκέντρωσης στοιχείων και πληροφοριών και, τέλος, η προώθηση της συνεργασίας των Δημόσιων Υπηρεσιών με την κοινωνία των πολιτών και τον ιδιωτικό τομέα.

Άρθρο 11: Ορίζονται οι αρχές που διέπουν τη λήψη μέτρων προστασίας και αρωγής, και ιδίως εκείνη της συμβολής περισσότερων ειδικοτήτων για τη στήριξη των θυμάτων.

Άρθρο 12: Θεσπίζεται η δυνατότητα άρσης της εμπιστευτικότητας που διέπει ορισμένα επαγγέλματα, προκειμένου να ενημερώνονται οι αρμόδιες αρχές για πιθανολογούμενα περιστατικά γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης παιδιών.

Άρθρο 13: Προβλέπεται η δημιουργία τηλεφωνικών, διαδικτυακών γραμμών ή άλλων μορφών συμβουλευτικής επικοινωνίας.

Άρθρο 14: Επιδιώκεται η λήψη μέτρων συνδρομής των θυμάτων και προβλέπεται η δυνατότητα απομακρύνσεως του θύτη ή του θύματος από το οικογενειακό περιβάλλον.

Άρθρο 15: Καθορίζονται οι γενικές αρχές που πρέπει να διέπουν τα προγράμματα ή μέτρα παρέμβασης και στις οποίες περιλαμβάνονται η προηγούμενη συναίνεση εκείνων που συμμετέχουν σε αυτά, η δυνατότητα ταχείας προσβάσεως, η στάθμιση της επικινδυνότητας, η ειδική προσοχή που πρέπει να επιδεικνύεται στα παιδιά - θύτες και ο συντονισμός μεταξύ των Δημόσιων Υπηρεσιών και των δικαστικών αρχών.

Άρθρο 16: Προσδιορίζονται οι αποδέκτες των μέτρων ή προγραμμάτων παρέμβασης, στους οποίους περιλαμβάνονται όσοι έχουν καταδικαστεί αλλά και όσοι διώκονται, καθώς και οι παραβατικοί ανήλικοι.

Άρθρο 17: Θεσπίζεται η συναίνεση ως βασική προϋπόθεση για την ένταξη σε μέτρα παρέμβασης.

Άρθρο 18: Προσδιορίζονται τα στοιχεία που συγκροτούν το ποινικό αδίκημα της γενετήσιας κακοποίησης παιδιού.

Άρθρο 19: Προσδιορίζονται τα στοιχεία που συγκροτούν το ποινικό αδίκημα της παιδικής πορνείας.

Άρθρα 20 και 21: Προσδιορίζονται τα στοιχεία που

συγκροτούν τα παιδικά αδικήματα της παιδικής πορνογραφίας και της συμμετοχής παιδιού σε πορνογραφικές παραστάσεις, αντιστοίχως.

Άρθρα 22 και 23: Προσδιορίζονται τα στοιχεία που συγκροτούν τα ποινικά αδικήματα της διαφθοράς παιδιών και της άγρας παιδιών για γενετήσιους σκοπούς, αντιστοίχως.

Άρθρο 24: Προβλέπεται η υποχρέωση για τη θέσπιση ποινικών κυρώσεων στις περιπτώσεις συμμετοχής και απόπειρας στα οικεία ποινικά αδικήματα.

Άρθρο 25: Προβλέπεται ο τρόπος ρυθμίσεως των θεμάτων διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς τα προβλεπόμενα αδικήματα.

Άρθρο 26: Προβλέπεται η επιβολή κυρώσεων εις βάρος νομικών προσώπων που μπορεί να θεωρηθούν υπεύθυνα για αδικήματα που θεσπίζεται με τη Σύμβαση.

Άρθρο 27: Ορίζεται η υποχρέωση θεσπίσεως αποτελεσματικών, ανάλογων και αποτρεπτικών κυρώσεων, στις οποίες θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται και ποινές στερητικές της ελευθερίας που μπορεί να αποτελέσουν αιτία για έκδοση.

Άρθρο 28: Προσδιορίζονται επιβαρυντικές περιστάσεις, όπως η άσκηση βίας, η σοβαρή βλάβη της φυσικής ή πνευματικής υγείας του θύματος ή η κατάχρηση εξουσίας.

Άρθρο 29: Θεσπίζεται η υποχρέωση να λαμβάνονται υπόψιν για την ποινική μεταχείριση οι προηγούμενες αμετάκλητες ποινές.

Άρθρο 30: Διατυπώνονται οι αρχές που διέπουν τις ποινικές διαδικασίες, στις οποίες περιλαμβάνονται η εξυπηρέτηση του συμφέροντος του παιδιού, ο σεβασμός των δικαιωμάτων του και η εν γένει προστασία των δικαιωμάτων του.

Άρθρο 31: Καθορίζονται γενικά μέτρα προστασίας των θυμάτων, όπως η ενημέρωσή τους για την πορεία της ποινικής διαδικασίας, για την απόλυση του διωκομένου ή καταδικασθέντος, η διευκόλυνση του θύματος κατά τη διαδικασία και η προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ασφάλειάς του.

Άρθρο 33: Θεσπίζεται ως κρίσιμο στοιχείο για τη διαδρομή του χρόνου παραγραφής η ενηλικίωση του θύματος.

Άρθρο 34: Προβλέπεται η υποχρέωση καταρτίσεως διοικητικών και δικαστικών μονάδων εξειδικευμένων στο συγκεκριμένο τομέα.

Άρθρο 35: Καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία λήψης ως συνεντεύξεων από τα παιδιά που είναι θύματα.

Άρθρο 36: Προβλέπεται η δυνατότητα διεξαγωγής της κύριας διαδικασίας χωρίς δημοσιότητα και χωρίς τη φυσική παρουσία των θυμάτων.

Άρθρο 37: Προβλέπεται η δυνατότητα διατήρησης προσωπικών δεδομένων των προσώπων που καταδικάζονται, με σκοπό την πρόληψη και την καταστολή.

Άρθρο 38: Προβλέπονται μέτρα που διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών.

Άρθρα 39, 40, 41: Συνιστάται διεθνής επιτροπή για τον έλεγχο της εφαρμογής της Σύμβασης και καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας της.

Άρθρα 42, 43: Καθορίζεται η σχέση της Σύμβασης προς άλλες διεθνείς συμβάσεις που έχουν καταρτίσει τα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 44: Ορίζεται η διαδικασία για την τροποποίηση της Σύμβασης.

Άρθρο 45: Ρυθμίζεται η διαδικασία υπογραφής και θέσεως σε ισχύ της Σύμβασης.

Άρθρο 46: Ορίζεται η διαδικασία προσχώρησης τρίτων κρατών στη Σύμβαση.

Άρθρο 47: Προσδιορίζεται το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης.

Άρθρα 48, 49: Ρυθμίζονται, αντιστοίχως, τα θέματα επιφυλάξεων και καταγγελίας της Συμβάσεως.

Άρθρο 50: Καθορίζεται η διαδικασία ενημέρωσης των συμβαλλόμενων κρατών σχετικά με κάθε ενέργεια που αφορά στη Σύμβαση.

Γ. Επί των άρθρων προσαρμογής στη Σύμβαση

Άρθρο πρώτο

Αφορμή για τη σύναψη της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών στις 12 Ιουλίου 2007, στη 1002η συνεδρίαση των Αναπληρωτών Υπουργών, αποτέλεσε η ανάγκη επέκτασης από τα κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης των μέτρων προστασίας των παιδιών από τις διάφορες μορφές γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, που έχουν προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο και έχουν καταστρεπτικές συνέπειες για την υγεία και την ψυχοκοινωνική ανάπτυξη των παιδιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Άρθρο 1

Με την πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού εισάγεται απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος που συνεπάγεται επαφή με παιδιά σε άτομα που δίδονται ή έχουν καταδικαστεί για πράξεις γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης παιδιών. Η απαγόρευση άσκησης αυτών των επαγγελματιών ισχύει ανεξαρτήτως του αν το πρόσωπο απασχολείται ή πρόκειται να απασχοληθεί στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα και είναι επιπρόσθετη τυχόν άλλων ασυμβιβάστων ή προϋποθέσεων, τυπικών ή ουσιαστικών, που απαιτούνται για την άσκησή τους. Ενδεικτικά, η απαγόρευση αυτή καταλαμβάνει πρόσωπα τα οποία εργάζονται με παιδιά στους τομείς της εκπαίδευσης, της υγείας, της κοινωνικής πρόνοιας, των δικαστικών και αστυνομικών αρχών, καθώς και πρόσωπα τα οποία κατά την άσκηση του επαγγέλματός τους έρχονται σε τακτική επαφή με παιδιά στους τομείς του αθλητισμού, της τουριστικής βιομηχανίας, των καλλιτεχνικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου αυτού θεσπίζεται η δυνατότητα εκπόνησης προγραμμάτων από φορείς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για σκοπούς πρόληψης, εκπαίδευσης και γενικότερα ευαισθητοποίησης του κοινού και ειδικότερων κατηγοριών προσώπων, στα θέματα της προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών. Ειδικότερα, προβλέπεται η δυνατότητα εκπόνησης και θέσης σε λειτουργία προγραμμάτων: (α) για την ευαισθητοποίηση, στα θέματα της προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών, των προσώπων που έχουν τακτικές επαφές με παιδιά στους τομείς της εκπαίδευσης, της υγείας, της κοινωνικής προστασίας, της Δικαιοσύνης και των δυνάμεων της τάξης, καθώς και σε τομείς που σχετίζονται με

δραστηριότητες αθλητικές, πολιτιστικές και αναψυχής, (β) για την ενημέρωση, εκπαίδευση και επιμόρφωση των προαναφερόμενων προσώπων σχετικά με τη γενετήσια εκμετάλλευση και κακοποίηση των παιδιών, τα μέσα διάγνωσης τους και τη δυνατότητα αναφοράς στις αρμόδιες υπηρεσίες σχετικών υποψίων, (γ) για την αξιολόγηση και αποτροπή του κινδύνου διάπραξης αδικημάτων γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης παιδιών από άτομα που φοβούνται ότι μπορεί να διαπράξουν οποιοδήποτε από τα σχετικά αδικήματα και (δ) για την ευαισθητοποίηση του ευρύτερου κοινού, στο πλαίσιο ενημερωτικών εκστρατειών, για το φαινόμενο της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών και για τα προληπτικά μέτρα που μπορεί να ληφθούν.

Για την αποδοτικότητα των προγραμμάτων που θεσπίζονται, κρίνεται απαραίτητο να λαμβάνεται υπόψη η άποψη των παιδιών ανάλογα με το στάδιο ανάπτυξής τους, της Κοινωνίας των Πολιτών, στην οποία σημαντικό ρόλο κατέχουν σήμερα και οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ), αλλά και επί μέρους κλάδων του ιδιωτικού τομέα, όπως είναι οι τομείς των μέσων πληροφόρησης και επικοινωνίας, η ταξιδιωτική και τουριστική βιομηχανία, ο τραπεζικός και χρηματοδοτικός τομέας, οι οποίοι λόγω του ρόλου τους στη σημερινή κοινωνία μπορούν - μέσω αυτορρύθμισης (self-regulation) ή συρρίθμισης (co-regulation)- να εφαρμόζουν εσωτερικούς κανόνες, σημαντικούς για την αποτροπή της γενετήσιας εκμετάλλευσης των παιδιών.

Τέλος, παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση κοινών αποφάσεων του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τον καθορισμό των αναγκαίων λεπτομερειών για την υλοποίηση των προγραμμάτων αυτών.

Άρθρο 2

Με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 2 καθιερώνεται η δυνατότητα εισαγωγής προγραμμάτων ενημέρωσης για τα θέματα της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης και για τα μέσα προστασίας στους τομείς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στον τομέα αυτόν σημαντικό ρόλο διαδραματίζει το σχολείο, παρότι η ενημέρωση μπορεί να μην παρέχεται ως μέρος του διδακτικού προγράμματος αλλά στο πλαίσιο ενός μη επίσημου εκπαιδευτικού προγράμματος. Στα προγράμματα αυτά απαιτείται η συνεργασία των γονέων των παιδιών, όπου αυτό είναι πρόσφορο, και ανάλογα με το στάδιο ανάπτυξης των παιδιών, δηλαδή ανάλογα με την ηλικία και ωριμότητά τους. Η συνεργασία των γονέων δεν κρίνεται πρόσφορη, όταν οι ίδιοι εμπλέκονται σε διαδικασία έρευνας ή δίωξης για τη γενετήσια κακοποίηση του παιδιού, ή όταν το παιδί είναι ορφανό. Παρέχεται, τέλος, εξουσιοδότηση για την έκδοση απόφασης του αρμόδιου Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, με την οποία θα καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες.

Με τη δεύτερη παράγραφο προβλέπεται η υποχρέωση παροχής συνδρομής προς τα θύματα της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης. Η συνδρομή αυτή μπορεί να είναι βραχυπρόθεσμη ή και μακροπρόθεσμη και αποσκοπεί στη σωματική και ψυχοκοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων, στην πρώτη περίπτωση με την παροχή επείγουσας ή άλλης ιατρικής φροντίδας και, στη δεύτερη περίπτωση, με την παροχή συνδρομής ώστε τα θύμα-

τα να αντεπεξέλθουν στην τραυματική εμπειρία την οποία έχουν υποστεί και να επιστρέψουν σε μια φυσιολογική ζωή. Παράλληλα, κρίνεται σκόπιμο να παρέχεται ψυχολογική υποστήριξη και στα πρόσωπα που είναι κοντά στο θύμα, όπως τα μέλη της οικογένειας, οι φίλοι τους και οι συμμαθητές.

Με την τρίτη παράγραφο θεσπίζεται η δυνατότητα αναφοράς καταστάσεων πιθανής γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης προς τις αρμόδιες Δημόσιες Υπηρεσίες από επαγγελματίες που έχουν υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας (όπως γιατροί, ψυχίατροι, δικηγόροι) και έρχονται κατά την εργασία τους σε επαφή με παιδιά. Τα πρόσωπα αυτά μπορούν, εφόσον γνωρίζουν ή ευλόγως υποψιάζονται ότι ένα παιδί είναι θύμα γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης, να το αναφέρουν στις αρμόδιες αρχές κατά παρέκκλιση της εκ μέρους τους υποχρέωσης τήρησης εχεμύθειας.

Με την τέταρτη παράγραφο του άρθρου αυτού παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για την έκδοση διαταγμάτων από τους κατά περίπτωση αρμόδιους Υπουργούς για τον καθορισμό διαφόρων ειδικών θεμάτων που αφορούν στην αντιμετώπιση του φαινομένου της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών. Ειδικότερα, τα θέματα αυτά αφορούν στη λήψη συντονιστικών μέτρων, σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο, στη συνεργασία των αρμόδιων αρχών μεταξύ τους αλλά και με την Κοινωνία των Πολιτών, κυρίως με μη κυβερνητικούς οργανισμούς αλλά και με άλλους οργανισμούς ή φορείς, καθώς και στη δημιουργία κέντρων συγκέντρωσης δεδομένων για τα θέματα αυτά αλλά και γραμμών βοήθειας (helplines) για τα θύματα και τους ενδιαφερόμενους.

Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα

Άρθρο 3

Στο άρθρο 337 ΠΚ προστίθενται νέοι παράγραφοι 3 και 4. Ειδικότερα, με την παράγραφο 3 προβλέπεται η τιμωρία με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών του ενηλίκου, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλου μέσου επικοινωνίας, αποκτά επαφή με πρόσωπο που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη και, με χειρονομίες ή προτάσεις ασελγείς προσβάλλει την αξιοπρέπεια του ανηλίκου στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του. Παράλληλα με την παράγραφο 4 προβλέπεται η τιμωρία με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους για την παρόμοια περίπτωση κατά την οποία ο ενήλικος αποκτά επαφή με πρόσωπο το οποίο εμφανίζεται ως ανήλικο ενώ στην πραγματικότητα δεν είναι τέτοιο. Σκοπός των διατάξεων είναι να επεκτείνουν την προστασία των ανηλίκων από σύγχρονες μορφές προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας που μπορούν να εκδηλωθούν με τη χρήση των τεχνολογιών πληροφορικής, χωρίς απαραίτητα να υπάρξει συνεύρεση ή σωματική επαφή. Η προσθήκη αυτή γίνεται κατ' εφαρμογή των άρθρων 19 και 23 της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης. Εφόσον η πράξη τελείται κατά συνήθεια ή επακολούθησε συνάντηση με τον ανήλικο ή τον εμφανιζόμενο ως ανήλικο, επιβάλλεται αυστηρότερη ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών.

Με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου αυτού προβλέπεται η επιβολή ποινής κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών για την τέλεση του αδικήματος της κατάχρησης σε ασέλγεια στην περίπτωση κατά την οποία ο παθών είναι ανήλικος.

Με την τρίτη παράγραφο γίνεται προσθήκη νέου εδαφίου στην παράγραφο 2 του άρθρου 338 ΠΚ και επιβάλλεται ποινή κάθειρξης μέχρι δέκα ετών, εφόσον το θύμα είναι ανήλικος.

Με την τέταρτη παράγραφο γίνεται μεταβολή των ηλικιακών ορίων βάσει των οποίων καθορίζεται το είδος και η διάρκεια της καταλογιζόμενης ποινής στον δράστη των εγκλημάτων των σχετικών περιπτώσεων του άρθρου 339 ΠΚ. Ειδικότερα, εάν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, ο δράστης τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. Εφόσον ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα αλλά όχι τα δεκατέσσερα έτη, ο δράστης τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, ενώ, εάν ο παθών συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα και μέχρι τα δεκαπέντε έτη, ο δράστης τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών.

Η αύξηση των ηλικιακών ορίων κρίνεται απαραίτητη στη σημερινή πραγματικότητα λόγω της αυξημένης ανάγκης προστασίας των παιδιών από την παρατηρούμενη αύξηση των περιπτώσεων κακοποίησης και εκμετάλλευσής τους, αλλά και λόγω της βαρύτητας και ιδιαίτερης ηθικής απαξίας των σχετικών εγκλημάτων.

Με την πέμπτη παράγραφο αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 339 και προβλέπεται πλέον ότι οι ασελγείς πράξεις μεταξύ συναινούστων ανηλίκων κάτω των δεκαπέντε ετών δεν τιμωρούνται, εκτός αν η μεταξύ τους διαφορά ηλικίας είναι μεγαλύτερη των τριών ετών. Στην περίπτωση αυτή κρίνεται απαραίτητο να επιβάλλονται μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα.

Με την έκτη παράγραφο προστίθεται νέα παράγραφος 4 στο άρθρο 339 ΠΚ, με την οποία επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών σε όποιον εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη να παρίσταται σε ασελγή μεταξύ άλλων πράξη, έστω και αν δεν συμμετέχει σε αυτήν. Η πρόβλεψη του αδικήματος αυτού κρίνεται αναγκαία, διότι ακόμη και η παράσταση χωρίς συμμετοχή σε ασελγείς πράξεις μπορεί να διαταράξει την ψυχική υγεία του ανηλίκου και να επιφέρει ζημιά στην προσωπικότητά του, οδηγώντας τον στο να διαμορφώσει μη υγιή άποψη για τη γενετήσια επαφή και τις προσωπικές σχέσεις. Η εξώθηση ή παράσυρση μπορεί να γίνει με διάφορους τρόπους, όπως με βία, απειλή, εξαναγκασμό, παρακίνηση ή υποσχέσεις. Η διάταξη αυτή συνάδει με το άρθρο 22 της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Με την έβδομη παράγραφο προστίθεται νέα περίπτωση ζ' στην παράγραφο 2 του άρθρου 342 ΠΚ. Η περίπτωση αυτή αφορά στην προσθήκη νέας επιβαρυντικής περίπτωσης για την τέλεση του εγκλήματος της κατάχρησης ανηλίκων σε ασελγεία, όταν ο δράστης εκμεταλλεύεται τη διανοητική ή σωματική αναπηρία του ανηλίκου θύματος. Η διάταξη αυτή συνάδει με το άρθρο 18 παράγραφος 1 εδάφιο β' τελευταία περίπτωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Με την όγδοη παράγραφο καταργείται η παράγραφος 4 του άρθρου 342 ΠΚ συνεπεία της εισαγωγής της νέας διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 337 ΠΚ. Ομοίως, καταργείται η παράγραφος 5 του άρθρου 337 ΠΚ, το περιεχόμενο της οποίας καταλαμβάνεται από τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 113 ΠΚ, η οποία ρυθμίζει διεξοδικότερα τα θέματα της παραγραφής σε περίπτωση ανηλίκου θύματος.

Με την ένατη παράγραφο προβλέπεται ότι η υποβολή

έγκλησης για την άσκηση ποινικής δίωξης απαιτείται μόνο για την περίπτωση της παραγράφου 1 του άρθρου 337 ΠΚ. Η τροποποίηση κρίνεται απαραίτητη συνεπεία της προσθήκης στο άρθρο 337 των παραγράφων 3 και 4. Αντίθετα, η υποβολή έγκλησης στην περίπτωση του άρθρου 341 ΠΚ παραμένει ως ίσχυε και προηγουμένως.

Με τη δέκατη παράγραφο επαναδιατυπώνεται το στοιχείο α) της παραγράφου 1 του άρθρου 345 ΠΚ, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 8 του άρθρου δεύτερου του ν. 3625/2007 (ΦΕΚ 290 Α'), επειδή λόγω παραδρομής η λέξη «δεν» είχε τοποθετηθεί πριν από την έκφραση «είχε συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο αλλά όχι το δέκατο όγδοο έτος» αντί του ορθού, ήτοι δυο σειρές πιο πάνω στην όμοια έκφραση «είχε συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του με κάθειρξη».

Με την ενδέκατη παράγραφο επαναδιατυπώνεται η περίπτωση α' της παραγράφου 4 του άρθρου 348Α ΠΚ με την αντικατάσταση της λέξης «και» με την ορθότερη «ή», ώστε να καθίσταται σαφές ότι η συνδρομή των δύο επιβαρυντικών περιπτώσεων είναι διαζευκτική και όχι σωρευτική.

Με τη δωδέκατη παράγραφο μεταβάλλεται το ηλικιακό όριο για την επίταση της ποινής για την τέλεση του εγκλήματος της πορνογραφίας ανηλίκων από δέκα έτη σε δεκαπέντε. Η αύξηση του ηλικιακού ορίου κρίνεται αναγκαία για την αποτελεσματικότερη αποτροπή από την τέλεση του εν λόγω αδικήματος και, επομένως, για τη μεγαλύτερη προστασία των ανηλίκων.

Άρθρο 4

Προστίθεται στον Ποινικό Κώδικα νέο άρθρο 348Β, με το οποίο εισάγεται το αδίκημα της προσέλκυσης παιδιών για γενετήσιους λόγους. Η διάταξη αυτή συνάδει με το άρθρο 23 της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης, αντίστοιχη της οποίας δεν υφίστατο σε άλλα διεθνή κείμενα μέχρι σήμερα. Η εισαγωγή της νέας αυτής διάταξης κρίνεται απαραίτητη, διότι καλύπτει την άγρα παιδιών για σεξουαλικούς λόγους, που αποδίδεται διεθνώς με τον όρο «grooming», και μάλιστα μέσω της χρήσης της σύγχρονης τεχνολογίας, κυρίως του διαδικτύου και των κινητών τηλεφώνων στα οποία οι ανήλικοι έχουν διαρκώς αυξανόμενη πρόσβαση. Ειδικότερα, όποιος με τη χρήση της τεχνολογίας πληροφόρησης και επικοινωνίας προτείνει σε ενήλικο να συναντήσει ανήλικο που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, με σκοπό τη διάπραξη σε βάρος του των αδικημάτων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 339 και 348Α ΠΚ, και όταν η πρόταση αυτή ακολουθείται από ουσιαστικές πράξεις που οδηγούν σε μία τέτοια συνάντηση, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως διακοσίων χιλιάδων ευρώ. Για την έννοια των ουσιαστικών πράξεων που οδηγούν σε μία τέτοια συνάντηση απαιτούνται συγκεκριμένες ενέργειες, όπως για παράδειγμα ο δράστης να έχει μεταβεί στο σημείο συνάντησης.

Άρθρο 5

Με την πρώτη παράγραφο τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 349 ΠΚ. Με την τροποποίηση αυτή διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής της σχετικής διάταξης του ΠΚ, ώστε να συμπεριλάβει τις περιπτώσεις εκείνες

στις οποίες ο δράστης, για να εξυπηρετήσει την ακολουσία τρίτων, εξαναγκάζει ανήλικο ή συμμετέχει στην πορνεία ανηλίκων. Κατά τα λοιπά, η διάταξη παραμένει ως έχει.

Με τη δεύτερη παράγραφο προστίθενται δύο νέες επιβαρυντικές περιπτώσεις που οδηγούν σε επίταση της επιβαλλόμενης ποινής για την τέλεση του αδικήματος του άρθρου 349 ΠΚ. Οι περιπτώσεις αυτές (χρήση νέων τεχνολογιών και προσφορά χρηματικών και μη ανταλλαγμάτων) είναι σχεδόν εγγενείς και, άρα, ιδιαίτερα συνηθισμένες κατά τις περιπτώσεις τέλεσης αδικημάτων σχετικών με τη γενετήσια εκμετάλλευση και κακοποίηση ανηλίκων.

Με την τρίτη παράγραφο επεκτείνεται η δυνατότητα συμμετοχής στα προγράμματα ψυχογενετικής θεραπείας του άρθρου 352Α ΠΚ και των προσώπων που δίδονται ή είναι υπόδοκοι για τα εγκλήματα. Η συμμετοχή τους απαιτεί τη συναίνεση των παραπάνω προσώπων και σε καμία περίπτωση δεν θίγει ή άλλως περιορίζει τα θεμελιώδη οικονομικά δικαιώματά τους, όπως το δικαίωμα της υπεράσπισης και το τεκμήριο της αθωότητας.

Άρθρο 6

Τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Με την πρώτη παράγραφο εισάγεται δικαίωμα ενημέρωσης του θύματος και της οικογένειάς του για την προσωρινή ή οριστική απόλυση του δράστη, καθώς και για τις άδειες εξόδου του από το κατάστημα κράτησης. Αυτό κρίνεται απαραίτητο για την προστασία του θύματος από τυχαία συνάντηση με τον δράστη, σε περίπτωση που διαμένουν κοντά, αλλά και για την αποφυγή εκφοβισμού, εκδίκησης και γενικότερα θυματοποίησης. Η ενημέρωση παρέχεται κατόπιν αιτήματος προς τον αρμόδιο εισαγγελέα εκτελέσεως ποινών.

Με τη δεύτερη παράγραφο προστίθενται στον Πίνακα Πραγματογνωμόνων, που προβλέπεται από το άρθρο 185 ΚΠοινΔ, οι ειδικότητες των παιδοψυχιάτρων και, ελλείψει αυτών, οι ειδικότητες ψυχιάτρων και ψυχολόγων εξειδικευμένων στα θέματα γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών. Η προσθήκη των ειδικοτήτων αυτών κρίνεται απαραίτητη λόγω της φύσεως του ανηλίκου, η οποία απαιτεί τη συμβολή εξειδικευμένων επιστημόνων για την αποφυγή περαιτέρω τραυματισμού τους κατά τη διενέργεια των σχετικών διαδικασιών.

Με την τρίτη παράγραφο επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 200Α ΚΠοινΔ και στις περιπτώσεις τέλεσης κακοουρηγμάτων γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών. Όπως προβλέπεται και για άλλες περιπτώσεις, τα δεδομένα τα σχετικά με την ταυτότητα και τα γενετικά χαρακτηριστικά (DNA) των αμετάκλητα καταδικασμένων διαφυλάσσονται στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εσωτερικών. Κατά τα λοιπά, η όλη διαχείριση του γενετικού υλικού και των γενετικών αποτυπωμάτων υπόκειται στις γενικότερες διατάξεις του άρθρου 200Α και τις εγγυήσεις που τίθενται από αυτό χωρίς διάκριση.

Με την τέταρτη παράγραφο θεσπίζεται η παρουσία παιδοψυχιάτρου ή παιδοψυχολόγου κατά τη συνέντευξη του ανηλίκου, καθώς και η δυνατότητα συνοδείας του ανηλίκου από το νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός αν υφίσταται περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή συμμε-

τοχής του τελευταίου στις διερευνώμενες πράξεις ή άλλος σπουδαίος λόγος, οπότε και ο ανακριτής μπορεί να διατάξει με αιτιολογημένη απόφασή του την απαγόρευση της παρουσίας του προσώπου αυτού κατά τη συνέντευξη.

Άρθρο 7

Με το άρθρο έβδομο αντικαθίσταται το άρθρο πέμπτο του ν. 3625/2007 και προβλέπεται ότι οι υποθέσεις ανηλικών θυμάτων που αφορούν στις πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ.4, 324, 336, 337 παρ.3 και 4, 338, 339, 342, 343, 345, 346, 347, 348, 348Α', 348Β, 349, 351, 351Α, και 353 του Ποινικού Κώδικα εξετάζονται στο στάδιο της ανάκρισης κατά απόλυτη προτεραιότητα, το οποίο και περατώνεται για τα κακοουργήματα και συναφή πλημμελήματα σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 του ν. 663/1977. Για την επιτάχυνση της διαδικασίας απονομής της Δικαιοσύνης προβλέπεται ο προσδιορισμός δικασίμου να ορίζεται σε πρώτο βαθμό το βραδύτερο εντός έξι μηνών από την παραπομπή της υπόθεσης στο ακροατήριο και, σε δεύτερο βαθμό, εντός τεσσάρων μηνών από την άσκηση της έφεσης. Η επιτάχυνση της διαδικασίας κρίνεται ότι είναι γενικότερα επωφελής και για το θύμα αλλά και για τον κατηγορούμενο. Κατά ρητή επιταγή της Σύμβασης του Συμβουλίου, η αβεβαιότητα ως προς την πραγματική ηλικία του θύματος –πράγμα όχι ασύνηθες σε τέτοιες περιπτώσεις - δεν εμποδίζει την έναρξη της ποινικής διαδικασίας.

Άρθρο 8

Προστασία μαρτύρων

Με το άρθρο όγδοο επεκτείνεται η προστασία των μαρτύρων ή των οικείων του ανηλίκου που προβλέπεται από τις σχετικές παραγράφους του άρθρου 9 του ν. 2928/2001 (ΦΕΚ 141 Α'). Αυτό κρίνεται σκόπιμο για την αποφυγή εκφοβισμού ή εκδίκησης των μαρτύρων ή των οικείων του ανηλίκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

«Εναρμόνιση της Ελληνικής Νομοθεσίας με την Απόφαση – Πλαίσιο 2004/757/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2004. Τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του ν. 3459/2006 «Κώδικας Νόμων για τα Ναρκωτικά» (ΦΕΚ 103 Α')».

Α. Εισαγωγή

1. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την υπ' αριθμ. 2004/757/ΔΕΥ Απόφαση-Πλαίσιο της 25ης Οκτωβρίου 2004 έθεσε τις γενικές αρχές και κατευθυντήριες γραμμές για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές, που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών.

Η ανάγκη της ζητούμενης θέσπισης κρίθηκε απαραίτητη στα πλαίσια της αποτελεσματικότερης καταπολέμησης της παράνομης εμπορίας και διακίνησης των ναρκωτικών ουσιών και καταγράφηκε ιδίως στο πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την πλή-

ρη εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης του Άμστερνταμ περί δημιουργίας ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, όπως εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων της Βιέννης της 3ης Δεκεμβρίου 1998. Παράλληλα επί αυτού είναι και τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 και κυρίως το σημείο 48 στο θέμα της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά των ναρκωτικών (2000-2004), αλλά και το σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση των ναρκωτικών (2000-2004), όπως εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Santa Maria da Feira στις 19 και 20 Ιουνίου 2000.

2. Γνώμονας της εισαγόμενης εναρμόνισης είναι ο στόχος μιας κοινής προσέγγισης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θα εστιαστεί στα σοβαρότερα από τα ήδη θεσπισμένα αδικήματα του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά (ν. 3459/2006) της ελληνικής έννομης τάξης με την καθιέρωση ποινικών κυρώσεων πραγματικά αποτελεσματικών, ανάλογων και αποτρεπτικών. Κριτήριο για την επιβολή τους βέβαια παραμένουν εκείνα της δικαστικής επιμέτρησης της ποινής, που διαλαμβάνονται και νομολογιακά έχουν παγιωθεί στις ερμηνευτικές αρχές των άρθρων 79 επόμενα του Ποινικού Κώδικα και των επί μέρους ποινικών διατάξεων του ν. 3459/2006 για τα βασικά εγκλήματα, διακεκριμένες περιπτώσεις, επιβαρυντικές περιστάσεις, μεταμέλεια κ.λπ. (άρθρα 20, 21, 23, 26 και 27 του νόμου).

3. Μέριμνα πρόβλεψης στο υπό ψήφιση σχέδιο νόμου – εναρμόνισης αποτελεί η διάταξη (άρθρο 4) για την καθιέρωση ευθύνης των νομικών προσώπων και κυρώσεων σε βάρος τους για ποινικά αδικήματα, που συνιστούν αντικείμενο της Απόφασης – Πλαίσιο και τελούνται για λογαριασμό τους, εκτός από τις περιπτώσεις που κρίθηκε επαρκές και ικανό το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο.

4. Λήφθηκαν υπόψη οι σχετικοί κανόνες του προοιμίου της Απόφασης – Πλαίσιο σε συνδυασμό με τα κείμενα μεταφοράς – εναρμόνισης στην εθνική νομοθεσία των χωρών Γαλλίας και Γερμανίας, αλλά και οι ισχύουσες προβλέψεις των:

α) ν. 3251/2004 για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης και τις εγκληματικές οργανώσεις,

β) ν. 2928/2001 (διατάξεις ουσιαστικού και δικονομικού ποινικού δικαίου) για την επικίνδυνη εγκληματικότητα, που προέρχεται από εγκληματικές οργανώσεις.

Β. Επί των κατ' ιδίαν διατάξεων παρατηρούνται τα ακόλουθα:

Άρθρο 9

Με το άρθρο αυτό προτείνεται σε προσαρμογή στο άρθρο 20 παρ. 1 της αποφάσεως πλαισίου τόσο η αντικατάσταση του άρθρου 20 παρ. 1 του ν. 3459/2006 με προσθήκη στην ισχύουσα περίπτωση β' των νέων αξιόποινων πράξεων, της αποστολής ή παράδοσης ναρκωτικών ουσιών υπό οποιεσδήποτε συνθήκες όσο και η προσθήκη νέου εδαφίου ιδ' στην ίδια παράγραφο που καλύπτει την αξιόποινη συμπεριφορά της εκχύλισης ναρκωτικών ουσιών.

Όπου κρίθηκε επαρκής η υφιστάμενη νομοθεσία δεν έγινε νέα νομοθετική πρόβλεψη στα βασικά εγκλήματα των ναρκωτικών που τυποποιούνται στο άρθρο 20 του ν. 3459/2006, όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2 περ.

2 της Απόφασης – Πλαίσιο για τους δράστες των βασικών εγκλημάτων που τελούν αυτά με αποκλειστικό σκοπό «την προσωπική τους κατανάλωση» εφόσον το σχετικό ζήτημα καλύπτεται πλήρως από τα ισχύοντα με τα άρθρα 29 και 30 του ίδιου νόμου.

Άρθρο 10

Με το άρθρο αυτό προτείνεται η προσθήκη νέου άρθρου με αριθμό 23Α στο ν. 3459/2006 για την αποτελεσματική τιμωρία (κατ' επέκταση των υφιστάμενων επιβαρυντικών περιστάσεων) συμπεριφορών, που αναφέρονται μεν στα άρθρα 20, 21 και 22, (βασικά εγκλήματα, διακεκριμένες περιπτώσεις, κατάχρηση ιδιότητας ιατρών και φαρμακοποιών), συνιστούν όμως ιδιάζουσα μορφή σύμφωνα με τις διακρίσεις που καθορίζει η Απόφαση – Πλαίσιο (άρθρο 4 παράγραφος 2 περιπτώσεις α' και β'). Έτσι προβλέπεται αυστηρότερη ποινική μεταχείριση, όταν η πράξη αφορά μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών ή όταν αφορά ναρκωτικά που βλάπτουν τα μέγιστα την υγεία με συντρέχουσα πρόκληση, βαριάς σωματικής βλάβης κατά την έννοια του άρθρου 310 του Ποινικού Κώδικα ή πρόκληση τέτοιας σημαντικής βλάβης στην υγεία ευρύτερου αριθμού προσώπων. Το υφιστάμενο πλαίσιο ποινών του ν. 3459/2006 βρίσκεται εντός των προβλέψεων του άρθρου 4 της Απόφασης - Πλαίσιο και προκρίνεται η διατήρησή του ως αποτρεπτικού, ανάλογου και αποτελεσματικού για την αντιμετώπιση της συναφούς εγκληματικής δραστηριότητας.

Υλοποιείται παράλληλα και η πρόβλεψη της Απόφασης – Πλαίσιο για όμοια διαβάθμιση αυστηροποίησης των κυρώσεων στον δράστη των βασικών εγκλημάτων του άρθρου 20, όταν τελείται στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, όπως αυτή προδιαγράφεται και οριοθετείται στην ελληνική έννομη τάξη μετά την τροποποίηση και αντικατάσταση του άρθρου 187 και την εισαγωγή του νέου άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα με τους νόμους 2928/2001 και 3251/2004. Επιπλέον και η προτεινόμενη στην παράγραφο 2 του νέου άρθρου 23Α του σχεδίου νόμου διάταξη στοιχείται πλήρως προς την υλοποίηση της Απόφασης - Πλαίσιο του Συμβουλίου (2002/475/ΔΕΥ) της 13ης Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, που έχει ληφθεί υπόψη κατά την τελική επεξεργασία του ν. 2928/2001 (βλ. και εισηγητική έκθεση του ν. 3251/2004 σελ. 6 αριθμός 6). Έτσι ολοκληρώθηκε αφ' ενός μεν η εναρμόνιση του νομοθετικού πλαισίου ως προς τον ορισμό των τρομοκρατικών εγκλημάτων και τρομοκρατικών ομάδων αφ' ετέρου δε, έγιναν σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται με την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.

Επίσης με την παράγραφο 3 του νέου άρθρου υλοποιείται η πρόβλεψη της παραγράφου 4 του άρθρου 4 της Απόφασης – Πλαίσιο, όσον αφορά την αυστηρή τιμωρία της συμπεριφοράς δραστών της προηγούμενης παραγράφου του άρθρου 23Α (παραγράφου 2) που συνάπτεται με τα βασικά εγκλήματα και πρόδρομες ουσίες, όταν ειδικά αυτές χρησιμοποιούνται, με πρόθεση, κατά τη διαδικασία παραγωγής ναρκωτικών ουσιών με περιστάσεις πρόκλησης βλάβης της υγείας κατά τις ειδικότερες προβλέψεις της παραγράφου 1 (σωματική βλάβη του άρθρου 310 Ποινικού Κώδικα, βλάβη σε ευρύτερο κύκλο της υγείας προσώπων, μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών).

Άρθρο 11

Με το άρθρο αυτό υλοποιείται η πρόβλεψη του άρθρου 5 της Απόφασης – Πλαίσιο για την εκτίμηση συνδρομής των ελαφρυντικών περιστάσεων και τον αποκλεισμό αυτών, όταν συντρέχει παράβαση του νέου άρθρου 23Α του ν. 3459/2006. Τούτο μάλιστα προκρίθηκε και απολύτως δόκιμο και συμβατό, καθόσον το ισχύον άρθρο 27 (μεταμέλεια) καλύπτει πλήρως το όλο φάσμα της στόχευσης της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας με την αναγνώριση ευεργετημάτων στους συνεργαζόμενους με τις δικτικές και δικαστικές αρχές υπό πλήρεις δικαστικές εγγυήσεις (απόφαση δικαστικού συμβουλίου, δικαιοδοσία του δικαστηρίου που κρίνει και την κατηγορία), χωρίς ανάγκη άλλης επέκτασης.

Άρθρο 12

Με το άρθρο αυτό καθιερύεται η ευθύνη των νομικών προσώπων για τα αδικήματα των άρθρων 20, 23 και 23Α (όπως τώρα εισάγεται για πρώτη φορά) του ν. 3459/2006 (τετελεσμένα, σε απόπειρα, αλλά και σε μορφή συμμετοχικής δράσης) που τελέστηκαν προς όφελός τους και πέραν της οποιασδήποτε ποινικής ευθύνης των φυσικών προσώπων που τα δεσμεύουν ως φυσικοί ή ηθικοί αυτουργοί. Η ρύθμιση που προκρίθηκε να ενταχθεί ως νέο άρθρο με αριθμό 33Α μετά το υπάρχον 33 (απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος) είναι παρόμοια και συμβατή με ανάλογες κυρώσεις (βλ. άρθρο όγδοο του ν. 2803/2000 «Προστασία των Οικονομικών Συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων», άρθρο 41 του ν. 3251/2004, «Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις», άρθρο δέκατο του ν. 3560/2007 «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης Ποινικού Δικαίου για τη Διαφθορά και του Πρόσθετου σε αυτή Πρωτοκόλλου»). Δοκιμάστηκε δε μέχρι σήμερα η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων από το αρμόδιο όργανο της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.) του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και κρίθηκε ιδιαίτερα ικανοποιητική.

Άρθρο 13

Με το άρθρο αυτό με τη νέα παράγραφο 6 του άρθρου 42 του νόμου θεσπίζεται η διεθνής δικαιοδοσία των Ελληνικών Δικαστικών Αρχών για όλες τις αξιόποινες πράξεις του ν. 3459/2006 σύμφωνα άλλωστε και με τον κανόνα του άρθρου 8 περίπτωση θ' του Ποινικού Κώδικα και του άρθρου 123 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προς αποφυγή ασαφειών και υποβοήθηση του έργου των εφαρμοστών του δικαίου.

Επίσης με τη νέα παράγραφο 7 του άρθρου 42 του νόμου εισάγεται αντίστοιχη ρύθμιση, ώστε να υπαχθούν στην ίδια δικαιοδοσία, δίωξης και εκδίκασης οι υπάιτιοι αξιόποινων πράξεων του νόμου, όταν ενεργούν για λογαριασμό νομικού προσώπου εγκατεστημένου στην Ελληνική Επικράτεια. Τούτο επιτυγχάνεται με τη θέσπιση αρμοδιότητας των δικαστικών αρχών του τόπου της έδρας ή της πραγματικής εγκατάστασης του νομικού προσώπου προς όφελος του οποίου διαπράχθηκαν οι σχετικές παραβάσεις του νόμου περί ναρκωτικών.

Άρθρο 14

Με το άρθρο αυτό επιδιώκεται να εκλείψει η δυνατότητα μεθόδευσης από κατηγορουμένους για εμπορία ναρκωτικών ουσιών, η εξέτασή τους και ο χαρακτηρισμός τους ως «τοξικομανείς», που θα τους επιτρέψει να έχουν ευνοϊκότερη μεταχείριση, με την προτεινόμενη τροπολογία ορίζεται ότι κατά την αυτόφωρη σύλληψη κατηγορουμένων για ναρκωτικά, από όσους επικαλούνται ότι είναι «τοξικομανείς», να γίνεται άμεση λήψη βιολογικού υλικού (σωματικών υγρών κ.λπ.) προς εξέταση αρμοδίως, προκειμένου τα αποτελέσματα της εξέτασης αυτής να εκτιμώνται από τον πραγματογνώμονα, που ορίζεται για τη διενέργεια της σχετικής ψυχιατροδικαστικής πραγματογνωμοσύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στα καταστήματα κράτησης

Άρθρο 15

Με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 15 προβλέπεται για όσους, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, έχουν καταδικασθεί αμετακλήτως σε περιοριστική της ελευθερίας ποινής, που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη, η δυνατότητα μετατροπής της ποινής τους σε χρηματική. Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί στην αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης και αφορά σε καταδίκες για οποιοδήποτε έγκλημα. Η μετατροπή της ποινής δεν επιτρέπεται μόνο στην περίπτωση κατά την οποία, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση, κριθεί ότι η μετατροπή δεν αρκεί για να αποτρέψει τον δράστη από την τέλεση άλλων, ανάλογης βαρύτητας, αξιοποιώνων πράξεων.

Περαιτέρω, εν όψει της εφάπαξ εφαρμογής των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου και προκειμένου να διευκολυνθούν στην εξαγορά της ποινής τους και οι οικονομικά αδύναμοι, με τη δεύτερη παράγραφο του προτεινόμενου άρθρου μειώνεται το ελάχιστο ποσό της μετατροπής για κάθε ημέρα φυλάκισης από δέκα ευρώ, που ισχύει σήμερα, σε τρία ευρώ.

Παρέχεται δε, επιπλέον, η δυνατότητα όπως η ως άνω μετατραπείσα περιοριστική της ελευθερίας ποινή μετατρέπεται περαιτέρω σε ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας.

Τέλος, κατά την εφαρμογή του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 82 του Π.Κ. προκλήθηκε σύγχυση σχετικά με το εάν, ως προς το προβλεπόμενο ανώτατο όριο των τριών ετών για τη μετατροπή της ποινής σε ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, λαμβάνεται υπόψιν η συνολική κατά συγχώνευση ποινή ή η βαρύτερη ποινή. Με την τελευταία παράγραφο του προτεινόμενου άρθρου διευκρινίζεται ότι στην περίπτωση καθορισμού συνολικής ποινής αρκεί, για την παροχή κοινωφελούς εργασίας, η βαρύτερη ποινή να μην υπερβαίνει την τριετία.

Άρθρο 16

Με το άρθρο 16 καθιερώνονται ευνοϊκότερες προϋποθέσεις εφαρμογής του ευεργετικού μέτρου της υπ' όρον

απόλυσης, προκειμένου να διευκολυνθεί η κοινωνική επανένταξη των καταδίκων και να αποσυμφορηθούν τα καταστήματα κράτησης. Η ρύθμιση αφορά σε καταδικασθέντες για πλημμελήματα και προϋποθέτει έκτιση ενός μέρους (1/5 ή 1/3 κατά περίπτωση) της ποινής. Καταλαμβάνει δε μόνο τους κατά την έναρξη ισχύος του νόμου ήδη κρατούμενους, ανεξαρτήτως του χρονικού σημείου που συμπληρώνουν τον ελάχιστο χρόνο έκτισης της ποινής.

Άρθρο 17

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, οι αυστηρότερες του κοινού δικαίου ισχύουσες διατάξεις για την υφ' όρον απόλυση των καταδικασθέντων για εγκλήματα του νόμου περί ναρκωτικών, περιορίζονται μόνο σε όσους εξ αυτών έχουν καταδικασθεί ότι τέλεσαν τις πράξεις τους υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 23 και 23Α του ν. 3459/2006. Συνεπώς, οι καταδικασθέντες για εγκλήματα του νόμου περί ναρκωτικών χωρίς τις ως άνω επιβαρυντικές περιστάσεις, έχουν την ίδια μεταχείριση με τους καταδικασθέντες για οποιοδήποτε άλλο έγκλημα.

Άρθρο 18

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου επιδιώκεται όπως η κατ' εξαίρεση παράταση της προσωρινής κράτησης κατά έξι μήνες (από δώδεκα σε δεκαοκτώ μήνες) περιορισθεί μόνο στα σοβαρότερα κακούργηματα της ποινικής μας νομοθεσίας, για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη, ενώ για τα υπόλοιπα εγκλήματα ισχύει ως ανώτατο όριο το δωδεκάμηνο.

Άρθρο 19

Οι διατάξεις του άρθρου 110Α του Ποινικού Κώδικα, που αφορούν στην υφ' όρον απόλυση των πασχόντων από το σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας, επεκτείνονται, για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης, και στους πάσχοντες από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλονται σε τακτική αιμοκάθαρση, από ανθεκτική φυματίωση ή είναι τετραπληγικοί.

Άρθρο 20

Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του Σωφρονιστικού Κώδικα, οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση τακτικών αδειών στους καταδίκους για εγκλήματα του νόμου περί ναρκωτικών είναι αυστηρότερες από εκείνες που ισχύουν για τους καταδίκους για άλλα εγκλήματα. Απαιτείται δε για τη χορήγηση της άδειας η έκτιση τουλάχιστον των δύο πέμπτων της ποινής και η κράτηση να έχει διαρκέσει τουλάχιστον ένα έτος. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, οι ανωτέρω αυστηρότερες προϋποθέσεις για τη χορήγηση αδειών, περιορίζονται μόνο σε όσους εξ αυτών έχουν καταδικασθεί ότι τέλεσαν τις πράξεις τους υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 23 και 23Α του ν. 3459/2006. Συνεπώς, οι κατάδικοι για εγκλήματα του νόμου περί ναρκωτικών χωρίς τις ως άνω επιβαρυντικές περιστάσεις, έχουν την ίδια μεταχείριση κατά τη χορήγηση τακτικών αδειών με τους κα-

ταδικασθέντες για οποιοδήποτε άλλο έγκλημα, ήτοι έκτιση του ενός πέμπτου της ποινής και διάρκεια κράτησης τουλάχιστον τρεις μήνες.

Άρθρο 21

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, αυξάνεται κατά μία ημέρα το ελάχιστο όριο τακτικών αδειών των καταδίκων (από πέντε ημέρες σε έξι ή από οκτώ σε εννέα), η δε συνολική διάρκεια των αδειών κατά έτος αυξάνεται κατά πέντε ημέρες (από σαράντα σε σαράντα πέντε).

Άρθρο 22

Καθιερώνεται, για πρώτη φορά, η συγχώνευση των πειθαρχικών ποινών των καταδίκων, μετά από απόφαση του οικείου πειθαρχικού συμβουλίου του καταστήματος κράτησης. Η μη αθροιστική έκτιση των ποινών και ο τρόπος καθορισμού συνολικής πειθαρχικής ποινής είναι ευνοϊκότερος για τους καταδίκους και ανάλογος με τα ισχύοντα για την εκτέλεση των στερητικών της ελευθερίας ποινών.

Περαιτέρω, για τους ήδη κρατούμενους προβλέπεται η σύντμηση του απαιτούμενου χρόνου για τη διαγραφή των πειθαρχικών τους ποινών από το ατομικό δελτίο πειθαρχικού ελέγχου, προκειμένου να διευκολυνθεί η χορήγηση σε αυτούς τακτικής άδειας και απόλυσης υφ' όρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ Λοιπές Διατάξεις

Άρθρο 23

Με το άρθρο 23 και δεδομένου ότι η «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ» είναι ανώνυμη εταιρεία λειτουργούσα κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας (άρθρο 5 παρ. 7 του ν. 2408/1996), προβλέπεται η δυνατότητα εκπροσώπησης των μελών του διοικητικού της συμβουλίου από άλλα μέλη αυτού, σύμφωνα με τα ισχύοντα στις ανώνυμες εταιρείες (άρθρο 21 του ν. 2190/1920), υπό τον όρο ότι κάθε μέλος μπορεί να εκπροσωπήσει εγκύτως μόνο ένα από τα απουσιάζοντα μέλη.

Άρθρο 24

Τέλος, με το άρθρο 24, εν όψει των αλληπάλληλων τροποποιήσεων και προσθηκών που έχουν γίνει στη νομοθεσία, που διέπει την εταιρεία, προβλέπεται η δυνατότητα κωδικοποίησης αυτής με προεδρικό διάταγμα, χωρίς φυσικά αλλοίωση του περιεχομένου των σχετικών διατάξεων.

Άρθρο 25

Για την πλήρωση των θέσεων του Αρχιφύλακα και Υπαρχιφύλακα των Καταστημάτων Κράτησης κρίνονται υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ Φύλαξης. Η πλειονότητα όμως των υπηρετούντων στον κλάδο αυτόν υπαλλήλων είναι απόφοιτοι υποχρεωτικής εκπαίδευσης ή τριτάξιου Γυμνασίου, όχι δηλαδή απόφοιτοι Λυκείου ή εξαταξίου Γυμνασίου. Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι σε περίπτωση μοριοδότησης του απολυτηρίου τίτλου, όπως προβλέπεται στον ισχύοντα δημοσιονομικό Κώδικα, να προ-

κρίνονται υπάλληλοι με κατώτερα τυπικά προσόντα. Εξάλλου, λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών που επικρατούν στα Καταστήματα Κράτησης, κατά την επιλογή των αρχιφυλάκων και υπαρχιφυλάκων, πρέπει να λαμβάνονται υπόψιν και άλλα προσόντα αυτών, όπως η άσκηση καθηκόντων σε θέσεις ευθύνης, καθώς και η εμπειρία τους σε σχέση με τις ιδιαιτερότητες και το μέγεθος του καταστήματος στο οποίο υπηρέτησαν.

Αυτές οι ιδιαιτερότητες των Καταστημάτων Κράτησης ώθησαν τον νομοθέτη να υιοθετήσει ειδικές κάθε φορά διατάξεις για την επιλογή των αρχιφυλάκων και των υπαρχιφυλάκων αυτών (σχετικώς: π.δ. 157/1988 και π.δ. 1/2004). Με τις προτεινόμενες διατάξεις θεσπίζεται ειδική διαδικασία για την επιλογή, από το οικείο Υπηρεσιακό Συμβούλιο, των αρχιφυλάκων και των υπαρχιφυλάκων των Καταστημάτων Κράτησης και λαμβάνεται υπόψιν για την επιλογή κυρίως ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας, καθώς και η συνολική υπηρεσιακή εικόνα του υπαλλήλου, που σχηματίζει από τα στοιχεία του υπηρεσιακού του φακέλου το Υπηρεσιακό Συμβούλιο.

Άρθρο 26 Έναρξη ισχύος

Με το ακροτελεύτιο άρθρο καθορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του νόμου και της Σύμβασης που κυρώνεται με αυτόν.

Αθήνα, 20 Νοεμβρίου 2008

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Πρ. Παυλόπουλος	Γ. Αλογοσκούφης
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Θ. Μπακογιάννη	Ευρ. Στυλιανίδης
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Δ. Αβραμόπουλος	Σ. Χατζηγάκης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης και άλλες διατάξεις»

Με την παρ. 4 του άρθρου 3 του βπεδίου νόμου, αντικαθίσταται οι περιπτώσεις α', β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 339 του Παινιου Κώδικα, που ορίζουν τα εξής:

- α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δέκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών
- β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δέκα, όχι όμως και τα δεκατρία έτη, με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και
- γ) αν συμπλήρωσε τα δεκατρία έτη, με φυλάκιση.

Με την παρ. 5 του άρθρου 3 του βπεδίου νόμου, αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 339 του Π.Κ., που ορίζει τα εξής:

"2. Αν στην περίπτωση του στοιχείου γ' της προηγούμενης παραγράφου ο υπαίτιος όταν τέλεσε την πράξη δεν είχε συμπληρώσει τα 18 έτη, το δικαστήριο μπορεί να του επιβάλει μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα."

Με την παρ. 8 του άρθρου 3 του βπεδίου νόμου, καταργούνται οι παρ. 4 και 5 του άρθρου 342 του Π.Κ., που ορίζουν τα εξής:

4. Ο ενήλικος, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλου μέσου επικοινωνίας, αποκτά επαφή με πρόσωπο που δεν συμπλήρωσε τα δεκαέξι έτη και με προτάσεις ή με εξιστόρηση, απεικόνιση ή παρουσίαση πράξεων που αφορούν τη γενετήσια ζωή προσβάλλει την αιδώ του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και αν

η πράξη τελείται κατά συνήθεια με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών.

5. Η παραγραφή των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων αναστέλλεται μέχρι την ενηλικίωση του ανηλίκου."

Με την παρ. 9 του άρθρου 3 του βπεδίου νόμου, αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο του άρθρου 344 του Π.Κ., που ορίζει τα εξής:

"Στις περιπτώσεις των άρθρων 337 και 341 για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση."

Με την παρ. 10 του άρθρου 3 του βπεδίου νόμου, αντικαθίσταται η περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 345 του Π.Κ., που ορίζει τα εξής:

α) ως προς τους ανιόντες με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν ο κατιών είχε συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, με κάθειρξη αν

ο κατιών δεν είχε συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο αλλά όχι το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του, με φυλάκιση μέχρι δύο ετών αν ο κατιών είναι ενήλικος-ως

6. Με την παρ. 11 του άρθρου 3 του βπεδίου νόμου, αντικαθίσταται η περ. α' της παρ. 4 του άρθρου 348Α' του Π.Κ, που ορίζει τα εξής:

α) αν τελέσθηκαν κατ' επάγγελμα και κατὰ συνήθεια

7. Με την παρ. 12 του άρθρου 3 του βπεδίου νόμου, αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της περ. β' της παρ. 4 του άρθρου 348Α' του Π.Κ, που ορίζει τα εξής:

υλικού

β) αν η παραγωγή του

της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της ψυχικής ή της διανοητικής ασθένειας ή σωματικής δυσλειτουργίας λόγω οργανικής

νόσου ανηλίκου ή με την άσκηση ή απειλή χρήσης βίας ανηλίκου ή με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο έτος.

8. Με την παρ. 1 του άρθρου 5 του βπεδίου νόμου, αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 349 του Π.Κ, που ορίζει τα εξής:

"1. Οποιος για να εξυπηρετήσει την ακολασία άλλων προάγει ή εξωθεί στην πορνεία ανήλικο ή υποθάλπει ή διευκολύνει την πορνεία ανηλίκων τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως πενήντα χιλιάδων ευρώ.

9. Με την παρ. 1 του άρθρου 6 του βπεδίου νόμου, αντικαθίσταται το άρθρο 108Α' του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Ο ανήλικος - θύμα των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 338, 339, 342, 343, 345, 346, 347, 348, 348Α, 349, 351, 351Α του Ποινικού Κώδικα έχει τα δικαιώματα που προβλέπονται από τα άρθρα 101, 104 και 105 και αν ακόμη δεν παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων."

10. Με το άρθρο 7 του βπεδίου, αντικαθίσταται το άρθρο πέμπτο του ν. 3625/2007, που ορίζει τα εξής:

Υποθέσεις ανηλίκων θυμάτων των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323 Α παρ. 4, 324 και στα άρθρα 336, 337, 338, 339, 342, 343, 345, 346, 347, 348, 348Α, 349, 351, 351Α και 353 ανακρίνονται και εκδικάζονται σε όλους τους βαθμούς δικαιοδοσίας εντός δύο ετών από την τέλεση της πράξης ή τη διαπίστωση τέλεσης της.

11. Με την παρ. 1 του άρθρου 9 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται η περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 3459/2006, που ορίζει τα εξής:

β) Πωλεί, αγοράζει, προσφέρει, διαθέτει ή διανέμει σε τρίτους με οποιονδήποτε τρόπο, αποθηκεύει ή παρακαταθέτει ναρκωτικά ή μεσολαβεί σε κάποια από τις πράξεις αυτές.

12. Με το άρθρο 11 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται η περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 3459/2006, που ορίζει τα εξής:

β) δεν συντρέχει στο πρόσωπο του υπαίτιου διακεκριμένη περίπτωση ή επιβαρυντική περίπτωση κατά τα άρθρα 21 και 23 και

13. Με το άρθρο 14 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 30 του ν. 3459/2006, που ορίζει τα εξής:

3. Ο ενεργών την προανάκριση ή κύρια ανάκριση διατάσσει υποχρεωτικά τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, εάν υποβληθεί ισχυρισμός του κατηγορουμένου ότι είναι τοξικομανής εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών από τη σύλληψή του ή κατά την αρχική απολογία του, ο οποίος καταχωρείται στην έκθεση σύλληψης, εξέτασης ή απολογίας. Η πραγματογνωμοσύνη διατάσσεται το αργότερο εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών από τη σύλληψη ή την αρχική απολογία του δράστη. Οι πραγματογνώμονες εξετάζουν τον κατηγορούμενο αμέσως μόλις τους γνωστοποιηθεί η σχετική παραγγελία και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός σαράντα οκτώ (48) ωρών, συντάσσουν δε και υποβάλλουν την έκθεσή τους όσο το δυνατόν ταχύτερα. Αν οι πραγματογνώμονες αποφανθούν ότι υπάρχει εξάρτηση, πρέπει να καθορίσουν και το είδος της (σωματική ή ψυχική) και αν είναι δυνατόν το βαθμό της, το συνήθως χρησιμοποιούμενο ναρκωτικό (εξαρτησιογόνο), την ημερήσια δόση, την κατάλληλη θεραπευτική αγωγή και, αν τους ζητείται ειδικώς με την παραγγελία, την επίδραση της εξάρτησης στον καταλογισμό.

14. Με το άρθρο 17 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο του άρθρου 40 του ν. 3459/2006, που ορίζει τα εξής:

Όσοι καταδικάστηκαν για παράβαση του παρόντος Κεφαλαίου σε ποινή κάθειρξης μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης, εφόσον έχουν εκτίσει, προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη, τα τέσσερα πέμπτα (4/5) της ποινής τους και προκειμένου για ισόβια κάθειρξη, τουλάχιστον είκοσι πέντε (25) έτη.

15. Με την παρ. 1 του άρθρου 18 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 287 του Κ.Πολ.Δ. που ορίζει τα εξής:

Σε εντελώς
Εξαιρετικές περιπτώσεις η προσωρινή κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι το πολύ μήνες με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα : "

16. Με το άρθρο 19 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται η πρώτη παρά-

γραφός του άρθρου 110¹ του Ν.Κ, που ορίζει τα εξής:

1. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και 106, εφόσον ο κατάδικος νοσεί από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας.

17. Με το άρθρο 20 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 55 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

Κατ' εξαίρεση, σ' αυτόν που καταδικάσθηκε σε ποινή κάθειρξης για παράβαση του ν. 1729/1987 "Καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών, προστασία των νέων και άλλες διατάξεις", όπως τροποποιήθηκε, τακτικές άδειες χορηγούνται εφόσον έχει εκτίσει τα δύο πέμπτα της ποινής του χωρίς ευεργετικό υπολογισμό ημερών ποινής λόγω εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον ένα έτος.

18. Με το άρθρο 21 του σχεδίου νόμου, αντικαθίστανται τα τέσσερα πρώτα εδάφια της παρ. 1 του άρθρου 56 του ν. 2776/1999, που ορίζουν τα εξής:

"1. Η τακτική άδεια διαρκεί από μία έως πέντε ημέρες, στις οποίες συνυπολογίζονται οι Κυριακές και οι αργίες. Εφόσον ο κατάδικος έχει ήδη εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο τα δύο πέμπτα της ποινής του, και σε περίπτωση ποινής ισόβιας κάθειρξης δώδεκα έτη, η διάρκεια της άδειας μπορεί να αυξάνεται έως τις οκτώ ημέρες, οι οποίες υπολογίζονται όπως ορίζεται στο προηγούμενο εδάφιο. Κατ' εξαίρεση, στην περίπτωση καταδίκης σε ποινή κάθειρξης για παράβαση του ν. 1729/1987 "Καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών, προστασία των νέων και άλλες διατάξεις", όπως τροποποιήθηκε, η διάρκεια της άδειας μπορεί να αυξάνεται έως τις οκτώ ημέρες, οι οποίες υπολογίζονται κατά τις προηγούμενες προβλέψεις, εφόσον ο κατάδικος έχει ήδη εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο το μισό της ποινής του και σε περίπτωση ποινής ισόβιας κάθειρξης δεκαπέντε έτη. Η συνολική διάρκεια των αδειών ενός καταδίκου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις σαράντα ημέρες το έτος."

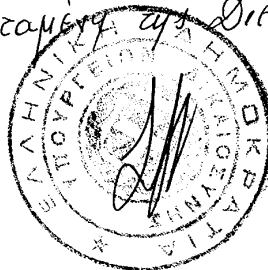
19. Με το άρθρο 22 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 69 του ν. 2776/1999, που ορίζει τα εξής:

Αν μέσα στα παραπάνω χρονικά διαστήματα επιβληθεί νέα πειθαρχική ποινή, ο χρόνος διαγραφής της υπολογίζεται από τη λήξη του χρόνου διαγραφής που προβλέπεται για την εκάστοτε προηγούμενη πειθαρχική ποινή.

20. Με το άρθρο 23 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται το δεύτερο τρίτο εδάφιο της περ. δ' της παρ. 7 του άρθρου 5 του ν. 2408/1996, που ορίζει τα εξής:

Το διοικητικό συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα όταν παρίστανται τουλάχιστον επτά μέλη του και αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων.

Από το Υπουργείο Δικαιοσύνης
Αθήνα 20 Νοεμβρίου 2008
Η Υπουργός Δικαιοσύνης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την αποσυμφόρρηση των καταστημάτων κράτησης και άλλες διατάξεις

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών στις 12 Ιουλίου 2007, στη 1002η συνεδρίαση των Αναπληρωτών Υπουργών, και άνοιξε για υπογραφή στο Lanzarote (Ισπανία) στις 25 Οκτωβρίου 2007, το κείμενο της οποίας στο πρωτότυπο στην αγγλική και γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Άρθρο 1

1. Δεν επιτρέπεται η άσκηση επαγγέλματος που συνεπάγεται επαφή με παιδιά, στον δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, σε όσους δίδονται ή έχουν καταδικασθεί για εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας παιδιών και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής παιδιών.

2. Φορείς του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, οι δημόσιες υπηρεσίες, τα Ν.Π.Δ.Δ. και οι κοινωνικοί φορείς δύνανται να εκπονούν προγράμματα:

α) για την ευαισθητοποίηση, στα θέματα της προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών, των προσώπων που έχουν τακτικές επαφές με τα παιδιά στους τομείς της εκπαίδευσης, της υγείας, της κοινωνικής προστασίας, της Δικαιοσύνης και των δυνάμεων της τάξης, καθώς και σε τομείς που σχετίζονται με δραστηριότητες αθλητικές, πολιτιστικές και αναψυχής,

β) για την ενημέρωση, εκπαίδευση και επιμόρφωση των προσώπων που αναφέρονται στην περίπτωση α΄, σχετικά με τη γενετήσια εκμετάλλευση και κακοποίηση των παιδιών, τα μέσα διάγνωσής τους και τη δυνατότητα αναφοράς στις αρμόδιες υπηρεσίες σχετικών υποψιών,

γ) για την αξιολόγηση και αποτροπή του κινδύνου διάπραξης αδικημάτων γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης παιδιών από άτομα που φοβούνται ότι μπορούν τα ίδια να διαπράξουν οποιοδήποτε από τα αδικήματα αυτά,

δ) για την ευαισθητοποίηση του ευρύτερου κοινού, στο πλαίσιο ενημερωτικών εκστρατειών, για το πρόβλημα της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών και για τα προληπτικά μέτρα που μπορεί να ληφθούν.

Στην κατάρτιση των προγραμμάτων αυτών επιδιώκεται να λαμβάνεται υπόψη η άποψη των παιδιών, καθώς και της Κοινωνίας των Πολιτών, των μέσων πληροφόρησης και επικοινωνίας και του ιδιωτικού τομέα.

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, καθορίζονται οι λεπτομέρειες που είναι αναγκαίες για την κατάρτιση και εφαρμογή των προγραμμάτων αυτών.

Άρθρο 2

1. Στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση εισάγονται προγράμματα ενημέρωσης των παιδιών για τους κινδύνους γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης και για τα ενδεικνυόμενα μέσα προστασίας σε συνεργασία με τους γονείς των παιδιών, ανάλογα με το στάδιο ανάπτυξής τους και όπου αυτό είναι πρόσφορο. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης αυτής.

2. Στα θύματα της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παρέχεται βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη συνδρομή για τη σωματική και ψυχοκοινωνική τους αποκατάσταση. Στα πρόσωπα που είναι κοντά στο θύμα παρέχεται ψυχολογική υποστήριξη.

3. Επιτρέπεται σε όσους έχουν υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας και έρχονται κατά την εργασία τους σε επαφή με παιδιά, να αναφέρουν στην αρμόδια αρχή, κατά παρέκκλιση της ανωτέρω υποχρέωσης (του επαγγελματικού απορρήτου), οποιαδήποτε κατάσταση για την

οποία έχουν εύλογη αιτία να πιστεύουν ότι ένα παιδί είναι θύμα γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης.

4. Με διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης, καθορίζονται:

α) ο τρόπος συντονισμού, σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, των διαφόρων υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για την προστασία, την πρόληψη και την καταπολέμηση της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών,

β) ο τρόπος συνεργασίας των δημοσίων αρχών μεταξύ τους, καθώς και με την Κοινωνία των Πολιτών, όπως είναι οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και οι εθελοντικοί οργανισμοί,

γ) η δημιουργία κέντρων συγκέντρωσης δεδομένων και πληροφοριών για την παρακολούθηση και αξιολόγηση του φαινομένου της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών, με την επιφύλαξη του ν. 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α΄), όπως κάθε φορά ισχύει και

δ) η δημιουργία γραμμής άμεσης βοήθειας μέσω τηλεφώνου, διαδικτύου ή άλλου μέσου ή τρόπου παροχής βοήθειας, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα

Άρθρο 3

1. Στο άρθρο 337 του Ποινικού Κώδικα προστίθενται παράγραφοι 3 και 4, ως εξής:

« 3. Ενήλικος, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλου μέσου επικοινωνίας, αποκτά επαφή με πρόσωπο που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη και, με χειρονομίες ή προτάσεις ασελγείς, προσβάλλει την αξιοπρέπεια του ανηλίκου στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Αν η πράξη τελείται κατά συνήθεια ή αν επακολούθησε συνάντηση, ο ενήλικος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών.

4. Ενήλικος, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλου μέσου επικοινωνίας, αποκτά επαφή με πρόσωπο που εμφανίζεται ως ανήλικο κάτω των δεκαπέντε ετών και, με χειρονομίες ή προτάσεις ασελγείς, προσβάλλει την αξιοπρέπεια του στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Αν η πράξη τελείται κατά συνήθεια ή αν επακολούθησε συνάντηση με το εμφανιζόμενο ως ανήλικο πρόσωπο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 338 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

« Αν ο παθών είναι ανήλικος, τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.»

3. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 338 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

« Αν ο παθών είναι ανήλικος, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.»

4. Οι περιπτώσεις α΄, β΄ και γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής:

«α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών,

β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα αλλά όχι τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και

γ) αν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα και μέχρι τα δεκαπέντε έτη, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών.»

5. Η παράγραφος 2 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι ασελγείς πράξεις μεταξύ ανηλίκων κάτω των δεκαπέντε ετών δεν τιμωρούνται, εκτός αν η μεταξύ τους διαφορά ηλικίας είναι μεγαλύτερη των τριών ετών, οπότε επιβάλλονται μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα.»

6. Στο άρθρο 339 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Όποιος εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο, που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, να παρίσταται σε ασελγή μεταξύ άλλων πράξη, έστω και αν δεν συμμετέχει σε αυτήν, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών.»

7. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 342 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται περίπτωση ζ', ως εξής:

«ζ. από πρόσωπο που καταχράται τη διανοητική ή σωματική αναπηρία του ανηλίκου.»

8. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 342 του Ποινικού Κώδικα καταργούνται.

9. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 344 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Στις περιπτώσεις των άρθρων 337 παράγραφος 1 και 341 για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση.»

10. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 345 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«α. ως προς τους ανιόντες με κάθεirse τουλάχιστον δέκα ετών αν ο κατιών δεν είχε συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, με κάθεirse αν ο κατιών είχε συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο αλλά όχι το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του, με φυλάκιση μέχρι δύο ετών αν ο κατιών έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας του.»

11. Η περίπτωση α' της παραγράφου 4 του άρθρου 348Α του Ποινικού Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 10 του άρθρου δεύτερου του ν. 3625/2007 (ΦΕΚ 290 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«α. αν τελέσθηκαν κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια.»

12. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 4 του άρθρου 348Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«β. αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της ψυχικής ή της διανοητικής ασθένειας ή σωματικής δυσλειτουργίας λόγω οργανικής νόσου ανηλίκου ή με την άσκηση ή απειλή χρήσης βίας ανηλίκου ή με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος.»

Άρθρο 4

Μετά το άρθρο 348Α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 348 Β ως εξής:

«Άρθρο 348Β

Προσέλκυση παιδιών για γενετήσιους λόγους

Όποιος με πρόθεση, μέσω της τεχνολογίας πληροφόρησης και επικοινωνίας, προτείνει σε ενήλικο να συναντήσει ανήλικο, που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, με σκοπό τη διάπραξη σε βάρος του των αδικημάτων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 339 και 348Α, όταν η πρόταση αυτή ακολουθείται από περαιτέρω πράξεις που οδηγούν στη διάπραξη των αδικημάτων αυτών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική

ποινή πενήντα χιλιάδων έως διακοσίων χιλιάδων ευρώ.»

Άρθρο 5

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 349 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος, για να εξυπηρετήσει την ακολασία άλλων, προάγει ή εξωθεί στην πορνεία ανήλικο ή υποθάλπει ή εξαναγκάζει ή διευκολύνει ή συμμετέχει στην πορνεία ανηλίκων, τιμωρείται με κάθεirse μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως πενήντα χιλιάδων ευρώ.»

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 349 του Ποινικού Κώδικα προστίθενται περιπτώσεις ε' και στ', ως εξής:

«ε. με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας,

στ. με προσφορά ή υπόσχεση πληρωμής χρημάτων ή οποιουδήποτε άλλου ανταλλάγματος.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 352Α του Ποινικού Κώδικα, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 11 του άρθρου δεύτερου του ν. 3625/2007, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στα προγράμματα αυτά συμμετέχουν και οι δικώκομοι ή οι υπόδοκοι, εφόσον συναινούν, χωρίς η συμμετοχή τους αυτή να επηρεάζει το δικώκομο της υπεράσπισης και το τεκμήριο της αθώότητας.»

Άρθρο 6

Τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Το άρθρο 108Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου τρίτου του ν. 3625/2007, αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ανήλικος - θύμα των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3 και 4, 338, 339, 342, 343, 345, 346, 347, 348, 348Α, 349, 351, 351Α του Ποινικού Κώδικα έχει τα δικώκομα που προβλέπονται από τα άρθρα 101, 104 και 105 και αν ακόμη δεν παρίσταται ως πολιτικός ενάγων.

Επίσης έχει δικώκομο ενημέρωσης από τον αρμόδιο εισαγγελέα εκτελέσεως ποινών για την προσωρινή ή οριστική απόλυση του δράστη, καθώς και για τις άδειες εξόδου από το κατάστημα κράτησης.»

2. Μετά το πρώτο εδάφιο του άρθρου 185 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στον πίνακα περιλαμβάνονται παιδοψυχίατροι, και ελλείψει αυτών, ψυχίατροι και ψυχολόγοι εξειδικευμένοι στα θέματα γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών.»

3. Στο άρθρο 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 5, ως εξής:

«5. Οι παράγραφοι 1 έως και 4 εφαρμόζονται και για κακοουργήματα της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης ανηλίκων. Τα στοιχεία τα σχετικά με την ταυτότητα και τα γενετικά χαρακτηριστικά (DNA) των προσώπων που καταδικάζονται αμετάκλητα φυλάσσονται στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας.»

4. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 226Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου τρίτου του ν. 3625/2007, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Κατά την εξέταση παρίσταται ο παιδοψυχίατρος ή ο παιδοψυχολόγος και ο ανήλικος μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός εάν ο ανακριτής

απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφασή του για σπουδαίο λόγο, ιδίως σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη.»

Άρθρο 7

Το άρθρο πέμπτο του ν. 3625/ 2007 αντικαθίσταται ως εξής:

« Στις υποθέσεις ανηλικών θυμάτων των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3 και 4, 338, 339, 342, 343, 345, 346, 347, 348, 348Α, 348 Β, 349, 351, 351Α και 353 του Ποινικού Κώδικα, η ανάκριση διεξάγεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα και περατώνεται για τα κακουργήματα και συναφή πλημμελήματα σύμφωνα με τα άρθρα 20 και 21 του ν. 663/1977 (ΦΕΚ 215 Α΄). Ο προσδιορισμός δικασίμου ορίζεται, σε πρώτο βαθμό, το βραδύτερο εντός έξι μηνών από την παραπομπή της υπόθεσης στο ακροατήριο και, σε δεύτερο βαθμό, εντός τεσσάρων μηνών από την άσκηση της έφεσης. Η αβεβαιότητα ως προς την πραγματική ηλικία του θύματος δεν εμποδίζει την έναρξη της ποινικής διαδικασίας.»

Άρθρο 8

Προστασία μαρτύρων

Κατά την ποινική διαδικασία, για τις πράξεις της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των μαρτύρων ή των οικείων του ανηλικού, όπως ορίζονται από τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 9 του ν. 2928/2001 (ΦΕΚ 141 Α΄).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΝΟΜΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ (ν. 3459/2006 – ΦΕΚ 103 Α΄)

Άρθρο 9

1. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Πωλεί, αγοράζει, προσφέρει, διανέμει ή διαθέτει σε τρίτους με οποιονδήποτε τρόπο, αποστέλλει ή παραδίδει υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, αποθηκεύει ή παρακαταθέτει ναρκωτικά ή μεσολαβεί σε κάποια από τις πράξεις αυτές.»

2. Στην παράγραφο 1 του αυτού ως άνω άρθρου προστίθεται περίπτωση ιδ΄, ως εξής:

«ιδ) Προβαίνει σε εκχύλιση ναρκωτικών ουσιών».

Άρθρο 10

Στον Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά προστίθεται άρθρο 23Α, ως εξής:

«Άρθρο 23Α

1. Οι προβλεπόμενες για τις πράξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 23 ποινές επιβάλλονται και όταν η πράξη αφορά μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών, καθώς και στην περίπτωση που αφορά ναρκωτικά τα οποία βλάπτουν τα

μέγιστα την υγεία δηλαδή από εκείνα που προβλέπονται στο άρθρο 1, εάν η χρήση τους είτε προκάλεσε σημαντικές βλάβες σε τρίτο πρόσωπο και ειδικότερα τις προβλεπόμενες από το άρθρο 310 Π.Κ. σωματικές βλάβες είτε προκάλεσε τέτοιες σωματικές βλάβες στην υγεία πολλών ατόμων.

2. Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών τιμωρείται ο δράστης πράξεως από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 20, όταν αυτό τελέστηκε στο πλαίσιο δραστηριότητας εγκληματικής οργάνωσης, όπως αυτή ορίζεται στα άρθρα 187 και 187Α Π.Κ..

3. Με την ίδια ποινή τιμωρείται η πράξη της προηγούμενης παραγράφου όταν αφορά πρόδρομες ουσίες με πρόθεση να χρησιμοποιηθούν κατά ή για την παραγωγή ναρκωτικών ουσιών υπό τις προβλεπόμενες στη διάταξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου περιστάσεις.»

Άρθρο 11

Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά αντικαθίσταται ως εξής:

«β) δεν συντρέχει στο πρόσωπο του υπαιτίου διακεκριμένη περίπτωση ή επιβαρυντική περίπτωση κατά τα άρθρα 21, 23 και 23Α του παρόντος.»

Άρθρο 12

Στον Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά προστίθεται άρθρο 33Α, ως εξής:

«Άρθρο 33Α

Ευθύνη και κυρώσεις νομικών προσώπων

1. Εφόσον οι πράξεις που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 20, 23 και 23Α, καθώς και οι πράξεις της απόπειρας και συμμετοχής σε αυτές τελέστηκαν από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί προς όφελος νομικού προσώπου, ατομικά ή ως μέλος οργάνου αυτού που κατά το νόμο ή σύμφωνα με το καταστατικό του ασκεί διευθυντική εξουσία εντός αυτού και έγκειται, είτε στην εκπροσώπησή του είτε στην άσκηση ελέγχου είτε στη λήψη αποφάσεων στο όνομα του νομικού προσώπου, ανεξάρτητα από τις ποινικές ευθύνες των φυσικών προσώπων που είναι φυσικοί ή ηθικοί αυτουργοί των ανωτέρω εγκλημάτων, ή και συνεργοί σε αυτά, στα ως άνω νομικά πρόσωπα επιβάλλονται με απόφαση του προϊστάμενου της οικείας περιφερειακής διεύθυνσης της υπηρεσίας ειδικών ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.) του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

α) Διοικητικό πρόστιμο τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ.

β) Προσωρινή ή σε περίπτωση υποτροπής οριστική απαγόρευση άσκησης εμπορικής δραστηριότητας και πρόστιμος ή σε περίπτωση υποτροπής οριστικός αποκλεισμός από φορολογικά και άλλα ευεργετήματα, καθώς και από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις.

γ) Προσωρινή ή οριστική παύση της λειτουργίας του καταστήματος, του γραφείου ή των εν γένει εγκαταστάσεων που χρησίμευσαν για την τέλεση του εγκλήματος.

2. Επίσης επιβάλλεται διάλυση του νομικού προσώπου με δικαστική απόφαση - όπου αυτό προβλέπεται - κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

3. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται αναλόγως οι δια-

τάξεις των άρθρων 37 και 38 του παρόντος κώδικα, 19 και 22 του ν. 2331/1995, όπως ισχύει.

4. Οι ίδιες κυρώσεις επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο και όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατέστησε δυνατή την τέλεση ποινικών αδικημάτων που αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 20, 23 και 23Α του παρόντος κώδικα από οποιονδήποτε τρίτο που υπόκειται στην εξουσία του.»

Άρθρο 13

Μετά την παράγραφο 5 του άρθρου 42 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά προστίθενται παράγραφοι 6 και 7, ως εξής:

«6. Οι ελληνικές δικαστικές αρχές έχουν δικαιοδοσία να επιλαμβάνονται των αξιόποινων πράξεων του παρόντος κώδικα ακόμη και όταν αυτές έχουν τελεσθεί στην αλλοδαπή, από Έλληνες υπηκόους, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 123 Κ.Π.Δ..

7. Οι ελληνικές δικαστικές αρχές του τόπου της έδρας ή της πραγματικής εγκαταστάσεως του νομικού προσώπου προς όφελος του οποίου διαπράχθησαν αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στον παρόντα κώδικα, έχουν δικαιοδοσία και αρμοδιότητα διώξεως και εκδικάσεως των πράξεων αυτών.»

Άρθρο 14

Η παράγραφος 3 του άρθρου 30 του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο ενεργών την προανάκριση ή κύρια ανάκριση διατάσσει υποχρεωτικά την άμεση διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, εάν υποβληθεί ισχυρισμός του κατηγορουμένου ότι είναι τοξικομανής (ουσιοεξαρτημένος) εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών από τη σύλληψή του ή κατά την αρχική απολογία του, ο οποίος καταχωρείται στην έκθεση σύλληψης, εξέτασης ή απολογίας. Στην περίπτωση που ο επ' αυτοφώρω συλληφθείς κατηγορούμενος υποβάλλει τον κατά τα άνω ισχυρισμό στον ενεργούντα την προανάκριση, αυτός μεριμνά για την άμεση λήψη δειγμάτων σωματικών υγρών (ούρων και αίματος) και τυχόν άλλου βιολογικού υλικού και για την αποστολή αυτών στα Εργαστήρια της Διεύθυνσης των Εγκληματολογικών Ερευνών της Ελληνικής Αστυνομίας ή της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας ή των δημόσιων νοσοκομείων ή στα Εργαστήρια των Α.Ε.Ι. της χώρας, προς εξέταση για τη διαπίστωση ύπαρξης στον οργανισμό του κατηγορουμένου τοξικών ουσιών ή φαρμάκων. Η λήψη των εν λόγω δειγμάτων σωματικών υγρών πραγματοποιείται από το αρμόδιο ιατρικό προσωπικό του εφημερεύοντος δημόσιου νοσοκομείου της περιοχής, σύμφωνα με τις διατυπώσεις που ορίζονται από την προβλεπόμενη στην προηγούμενη παράγραφο κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης. Η λήψη αίματος του κατηγορουμένου προς εξέταση δεν γίνεται μόνο στην περίπτωση, κατά την οποία σύμφωνα με ιατρική πιστοποίηση από δημόσιο νοσοκομείο υπάρχουν ειδικοί παθολογικοί λόγοι συνεπεία των οποίων θεωρείται επικίνδυνη για την υγεία και τη ζωή του. Οι πραγματογνώμονες εξετάζουν τον κατηγορούμενο αμέσως μόλις τους γνωστοποιηθεί η σχετική παραγγελία και σε κάθε περίπτωση το αργότερο εντός σαράντα οκτώ (48) ωρών, συντάσσουν δε και υποβάλλουν την έκθεσή τους όσο το δυνατόν ταχύτερα, λαμβά-

νοντας υπόψη και τα αποτελέσματα της κατά τα άνω τοξικολογικής ανάλυσης των σωματικών υγρών και τυχόν άλλου βιολογικού υλικού. Αν οι πραγματογνώμονες αποφανθούν ότι υπάρχει εξάρτηση, πρέπει να καθορίσουν και το είδος της (σωματική ή ψυχική) και αν είναι δυνατόν το βαθμό της, το συνήθως χρησιμοποιούμενο ναρκωτικό (εξαρτησιογόνο), την ημερήσια δόση, την κατάλληλη θεραπευτική αγωγή και, αν τους ζητείται ειδικώς με την παραγγελία, την επίδραση της εξάρτησης στον καταλογισμό.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ

Άρθρο 15

1. Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή, η οποία δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη και κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχει καταγνωσθεί αμετακλήτως ή καθίσταται αμετάκλητη εντός έξι μηνών, μετατρέπεται, με αίτηση του καταδικασθέντος, σε χρηματική. Η αίτηση υποβάλλεται εντός έξι μηνών στο δικαστήριο που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση και γίνεται δεκτή εκτός εάν, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, το δικαστήριο κρίνει, από την εν γένει συμπεριφορά του καταδικασθέντος, τη βαρύτητα του εγκλήματος και την προσωπικότητά του, ότι η μετατροπή δεν αρκεί για να αποτρέψει το δράστη από την τέλεση άλλων, ανάλογης βαρύτητας, αξιόποινων πράξεων. Οι ως άνω διατάξεις εφαρμόζονται και για τα εγκλήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 11 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα καθώς και για τις ήδη συγχωνευθείσες ποινές, από τις οποίες η βαρύτερη δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη φυλάκισης.

2. Το ελάχιστο ποσό της κατά την προηγούμενη παράγραφο μετατροπής ορίζεται, για κάθε ημέρα φυλάκισης, σε τρία (3) ευρώ. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 5 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα και της 50492/2008 (ΦΕΚ 1112 Β΄) κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης.

3. Η κατά τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων μετατραπείσα περιοριστική της ελευθερίας ποινή μπορεί να μετατρέπεται περαιτέρω, με την ίδια ή μεταγενέστερη απόφαση του δικαστηρίου που αποφάσισε τη μετατροπή, σε ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, αν το ζητεί ή το αποδέχεται εκείνος που καταδικάσθηκε και εφόσον η παροχή τέτοιας εργασίας από τον συγκεκριμένο καταδικασμένο είναι εφικτή.

4. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, στην περίπτωση καθορισμού συνολικής ποινής, αρκεί η βαρύτερη ποινή φυλάκισης να μην υπερβαίνει τα τρία έτη.»

Άρθρο 16

1. Κρατούμενοι οι οποίοι, κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εκτίουν ποινή φυλάκισης για πλημμελήματα, απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης, χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, εφόσον:

Α) Η ποινή τους έχει διάρκεια μέχρι δύο έτη και έχουν

εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα πέμπτο αυτής.

Β) Η ποινή τους έχει διάρκεια μεγαλύτερη των δύο ετών και έχουν εκτίσει ή εκτίουν με οποιονδήποτε τρόπο το ένα τρίτο αυτής.

2. Όσοι απολύονται, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, αν υποπέσουν, μέσα σε τρία έτη από την αποφυλάκισή τους, σε νέο από δόλο τελούμενο έγκλημα και καταδικαστούν αμετάκλητα οπότεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας μεγαλύτερη του έτους, εκτίουν αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής, για την οποία έχουν απολυθεί υπό όρο.

3. Οι διευθυντές των σωφρονιστικών καταστημάτων υποβάλλουν, μέσα σε πέντε ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στον εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής τους φακέλους των καταδίκων, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου.

4. Απολύσεις που γίνονται, κατά τις διατάξεις του παρόντος, ανακοινώνονται από τους διευθυντές των καταστημάτων κράτησης στις αρμόδιες υπηρεσίες ποινικού μητρώου και καταχωρούνται στα οικεία δελτία των απολυθέντων.

5. Η υπό όρον απόλυση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, δεν κωλύεται από τη μη καταβολή των δικαστικών εξόδων και της χρηματικής ποινής που τυχόν επιβλήθηκε.

Άρθρο 17

Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 40 του ν. 3459/2006 (ΦΕΚ 103 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Όσοι καταδικάζονται σε ποινή κάθειρξης για παράβαση του παρόντος Κεφαλαίου υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις των άρθρων 23 και 23Α του παρόντος μπορούν να απολυθούν, υπό τον όρο της ανάκλησης, εφόσον έχουν εκτίσει προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη τα τέσσερα πέμπτα (4/5) της ποινής τους και προκειμένου για ισόβια κάθειρξη τουλάχιστον είκοσι πέντε (25) έτη».

Άρθρο 18

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 2 παράγραφος 12 του ν. 2408/1996 (ΦΕΚ 104 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

« Σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις και εφόσον η κατηγορία αφορά σε εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη, η προσωρινή κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι το πολύ μήνες με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα:».

2. Οι υπόδικοι οι οποίοι, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, έχουν συμπληρώσει δώδεκα μήνες προσωρινής κράτησης και η κατηγορία που τους έχει απαγγελθεί δεν εμπίπτει στα εγκλήματα της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου, απολύονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 19

Η παράγραφος 1 του άρθρου 110Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και 106, εφόσον ο κατάδικος νοσεί από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας, από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλεται σε τακτική αιμοκάθαρση, από ανθεκτική φυματίωση ή είναι τετραπληγικός.»

Άρθρο 20

Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999 – ΦΕΚ 291 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, σε αυτόν που καταδικάστηκε σε ποινή κάθειρξης με τις επιβαρυντικές περιστάσεις των άρθρων 23 και 23Α του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά (ν. 3459/2006), τακτικές άδειες χορηγούνται εφόσον έχει εκτίσει τα δύο πέμπτα της ποινής του χωρίς ευεργετικό υπολογισμό ημερών ποινής λόγω εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον ένα έτος.»

Άρθρο 21

Τα τέσσερα πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 56 του Σωφρονιστικού Κώδικα, που κυρώθηκε με το ν. 2776/1999 (ΦΕΚ 291 Α'), όπως έχουν αντικατασταθεί από την παράγραφο 2 του άρθρου 2 του ν. 2943/2001 (ΦΕΚ 203 Α'), αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Η τακτική άδεια διαρκεί από μία έως έξι ημέρες, στις οποίες συνυπολογίζονται οι Κυριακές και οι αργίες. Εφόσον ο κατάδικος έχει ήδη εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο τα δύο πέμπτα της ποινής του και σε περίπτωση ποινής ισόβιας κάθειρξης δώδεκα έτη, η διάρκεια της άδειας μπορεί να αυξάνεται έως τις εννέα ημέρες, οι οποίες υπολογίζονται κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο. Η συνολική διάρκεια των αδειών ενός καταδίκου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις σαράντα πέντε ημέρες το έτος.»

Άρθρο 22

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 69 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999 – ΦΕΚ 291 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν μέσα στα ανωτέρω χρονικά διαστήματα επιβληθεί νέα πειθαρχική ποινή, ο χρόνος διαγραφής της υπολογίζεται από τη λήξη του χρόνου διαγραφής που προβλέπεται για την εκάστοτε προηγούμενη πειθαρχική ποινή, εκτός εάν οι ομοειδείς πειθαρχικές ποινές έχουν συγχωνευτεί. Η συγχώνευση ομοειδών ποινών γίνεται, ύστερα από αίτηση συγχώνευσης του καταδίκου, από το πειθαρχικό συμβούλιο του καταστήματος, στο οποίο κρατείται. Κατά τη συγχώνευση, η βαρύτερη ποινή επαυξάνεται τουλάχιστον κατά το ένα τρίτο (1/3) εκάστης των λοιπών συντρεχουσών πειθαρχικών ποινών και όχι άνω των δύο τρίτων (2/3).»

2. Οι πειθαρχικές ποινές που έχουν επιβληθεί σε ήδη κρατούμενους κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος διαγράφονται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 69 του Σωφρονιστικού Κώδικα, η μεν αναφερόμενη στην παράγραφο 1 περίπτωση β' του ίδιου ως άνω άρθρου πειθαρχική ποινή μετά την παρέλευση έξι μηνών από την επιβολή της, η δε αναφερόμενη στην περίπτωση γ' του αυτού άρθρου από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23

Το δέκατο τρίτο εδάφιο της περιπτώσεως δ΄ της παραγράφου 7 του άρθρου 5 του ν. 2408/1996 (ΦΕΚ 104 Α΄), όπως η ανωτέρω περίπτωση αντικαταστάθηκε από το άρθρο 14 του ν. 3472/2006 (ΦΕΚ 135 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα όταν παρίσταται ή εκπροσωπούνται σε αυτό τουλάχιστον επτά μέλη του και αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων ή εκπροσωπούμενων σε αυτό. Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μπορεί να εκπροσωπήσει ένα μόνο από τα απουσιάζοντα μέλη με απλή εξουσιοδότηση.»

Άρθρο 24

Με διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, μπορεί να κωδικοποιούνται σε ιδιαίτερο κείμενο οι διατάξεις περί της «Θέμης Κατασκευαστική Α.Ε.». Κατά την κωδικοποίηση επιτρέπεται, χωρίς να αλλοιώνεται η έννοια των ισχυουσών διατάξεων, νέα διάρθρωση, όπως διάσπαση ή συγχώνευση άρθρων, νέα κατάσταση αυτών ή απόσχιση διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητά ή σιωπηρά, καθώς και οποιαδήποτε αναγκαία φραστική μεταβολή.

Άρθρο 25

Επιλογή Προϊσταμένων Φύλαξης (Αρχιφυλάκων) και Υπαρχιφυλάκων των Καταστημάτων Κράτησης – Καθορισμός θέσεων Υπαρχιφυλάκων

1. Η επιλογή σε θέσεις Αρχιφυλάκων των Καταστημάτων Κράτησης γίνεται με απόφαση του αρμόδιου Υπηρεσιακού Συμβουλίου από υπαλλήλους του κλάδου ΔΕ Φύλαξης με βαθμό Α΄.

Αν δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν επιλέγονται υπάλληλοι με βαθμό Β΄, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει ελάχιστα στο χρόνο υπηρεσίας στο βαθμό Β΄ τέσσερα (4) έτη.

Κριτήρια για το σχηματισμό κρίσης αποτελούν: α) ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας, β) η άσκηση καθηκόντων στη θέση υπαρχιφύλακα, γ) η δραστηριότητα στην υπηρεσία και η ικανότητα ανάληψης πρωτοβουλιών και ευθυνών.

2. Η επιλογή σε θέσεις Υπαρχιφυλάκων των Καταστημάτων Κράτησης γίνεται με απόφαση του αρμόδιου Υπηρεσιακού Συμβουλίου από υπαλλήλους του κλάδου ΔΕ Φύλαξης με βαθμό Α΄. Αν δεν υπάρχουν υπάλληλοι με βαθμό Α΄ ή αυτοί δεν επαρκούν επιλέγονται υπάλληλοι με βαθμό Β΄ και αν και αυτοί δεν επαρκούν, υπάλληλοι με βαθμό Γ΄ με τετραετή υπηρεσία στο βαθμό.

Κριτήρια για το σχηματισμό κρίσης αποτελούν: α) ο συνολικός χρόνος υπηρεσίας, β) η δραστηριότητα στην υπηρεσία και η ικανότητα ανάληψης πρωτοβουλιών και ευθυνών.

Η επίδραση των αναρρωτικών αδειών στην ικανότητα του υπαλλήλου για την άσκηση καθηκόντων Αρχιφύλακα

και Υπαρχιφύλακα, όπως επίσης και οι συστηματικά επαναλαμβανόμενες αναρρωτικές άδειες και η ύπαρξη πειθαρχικών ποινών, συνεκτιμώνται από το υπηρεσιακό συμβούλιο κατά την επιλογή.

3. Η διαδικασία πλήρωσης των ανωτέρω θέσεων κινείται με ανακοίνωση του Υπουργού Δικαιοσύνης, η οποία αποστέλλεται στα Καταστήματα Κράτησης και αναρτάται σε αυτά. Για την ανάρτηση συντάσσεται έκθεση που υποβάλλεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης. Με την ανακοίνωση καλούνται οι ενδιαφερόμενοι, που έχουν τα νόμιμα προσόντα, να υποβάλουν αίτηση, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία είκοσι (20) ημερών, από την επομένη της αναρτήσεως της ανακοινώσεως.

Στην ανακοίνωση προσδιορίζονται οι κενές θέσεις και καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις συμμετοχής στη διαδικασία επιλογής και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Εκδίδεται έναν μήνα πριν από τη λήξη της θητείας των υπηρετούντων, κατά την πρώτη δε εφαρμογή εντός μηνός από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

4. Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του παρόντος και αφορούν στη διαδικασία και τον τρόπο επιλογής Αρχιφυλάκων και Υπαρχιφυλάκων, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα για την επιλογή προϊσταμένων τμήματος.

5. Ο αριθμός των θέσεων Υπαρχιφυλάκων ανά Κατάστημα Κράτησης ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται το π.δ. 1/2004 (ΦΕΚ 1 Α΄) «Επιλογή σε θέσεις Υπαρχιφυλάκων και Αρχιφυλάκων στα Γενικά, Ειδικά και Θεραπευτικά Καταστήματα Κράτησης αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης».

Άρθρο 26

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβαςσης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 45 παράγραφος 4 αυτής.

Αθήνα, 20 Οκτωβρίου 2008

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Πρ. Παυλόπουλος	Γ. Αλογοσκούφης
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Θ. Μπακογιάννη	Ευρ. Στυλιανίδης
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Δ. Αβραμόπουλος	Σ. Χατζηγιάκης

Αριθμ. 221 / 22/ 2008

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του υπόψη σχεδίου νόμου: α) κυρώνεται η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών στις 12 Ιουλίου 2007 και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εφαρμογή της, β) τροποποιούνται διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά, γ) λαμβάνονται μέτρα για τη βελτίωση συνθηκών διαβίωσης των κρατουμένων, δ) ρυθμίζονται θέματα της ανώνυμης εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.», καθώς και λοιπά θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ειδικότερα:

Α. Με το άρθρο πρώτο, κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος, η προαναφερόμενη Σύμβαση, με τις διατάξεις της οποίας προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

1. Ορίζονται ως σκοποί της υπό κύρωση Σύμβασης η: i) πρόληψη και καταπολέμηση της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών, ii) προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών – θυμάτων των ανωτέρω αξιόποινων πράξεων, iii) προώθηση της διεθνούς και εθνικής συνεργασίας στον εν λόγω τομέα.

2.α. Η αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης διασφαλίζεται μέσω ειδικού μηχανισμού.

β. Ιδιαίτερα, η δυνατότητα να απολαμβάνουν τα θύματα τα προβλεπόμενα μέτρα προστασίας των δικαιωμάτων τους, πρέπει να διασφαλίζεται χωρίς κανενός είδους διάκριση (φύλο, φυλή, χρώμα, γλώσσα, θρησκεία, πολιτική ή άλλη πεποίθηση, εθνική ή κοινωνική προέλευση, σχέση με εθνική μειονότητα, περιουσία, γέννηση, γενετήσιος προσανατολισμός, κατάσταση υγείας, αναπηρία ή άλλη κατάσταση).

3. Καθορίζεται η έννοια των όρων που αναφέρονται στη Σύμβαση για την εφαρμογή της. (άρθρα 1 – 3)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη οφείλουν να λάβουν τα απαιτούμενα νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να:

α. Προλαμβάνονται όλες οι μορφές γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών και να τους παρέχεται προστασία.

β. Ενθαρρύνεται η ευαισθητοποίηση, για την προστασία και τα δικαιώματα των παιδιών, των προσώπων που έχουν τακτικές επαφές με παιδιά στους τομείς της εκπαίδευσης, της υγείας, της κοινωνικής προστασίας, της δικαιοσύνης, των δυνάμεων τάξης, καθώς και σε τομείς

με δραστηριότητες αθλητικές, πολιτιστικές και αναψυχής. γ. Διασφαλίζεται ότι:

i) Τα προαναφερόμενα πρόσωπα έχουν επαρκή γνώση για: αα) τη γενετήσια εκμετάλλευση και κακοποίηση παιδιών, ββ) τα μέσα διάγνωσης τους και γγ) τη δυνατότητα αναφοράς υποψιών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη σύμβαση.

ii) Οι όροι πρόσβασης σε επαγγέλματα, η άσκηση των οποίων συνεπάγεται τακτικές επαφές με παιδιά, αποκλείουν την εξάσκηση αυτών από άτομα που έχουν καταδικαστεί για τις προαναφερόμενες αξιόποινες πράξεις.

iii) Τα παιδιά, κατά τη διάρκεια της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και όπου είναι πρόσφορο σε συνεργασία με τους γονείς έχουν ενημέρωση σχετικά με τους κινδύνους της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, καθώς και τα μέτρα προστασίας τους, στο πλαίσιο της εν γένει πληροφόρησης για τη σεξουαλικότητα και τους κινδύνους από τη χρήση νέων τεχνολογιών κ.λπ..

iv) Τα πρόσωπα που πιθανολογείται ότι μπορεί να διαπράξουν κάποιο από τα αδικήματα αυτά, είναι δυνατόν να έχουν πρόσβαση σε προγράμματα ή μέτρα παρέμβασης, που έχουν σχεδιαστεί για την αξιολόγηση και αποτροπή του κινδύνου διάπραξης των αδικημάτων της Σύμβασης.

δ. Αποτρέπεται και απαγορεύεται η διάδοση υλικού που διαφημίζει τα αδικήματα που προαναφέρονται.

2. Περαιτέρω τα Συμβαλλόμενα Μέρη:

α. Διοργανώνουν εκστρατείες ευαισθητοποίησης, για το ευρύ κοινό, ενημερώνοντάς το για το φαινόμενο της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών και για τα προληπτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

β. Ενθαρρύνουν:

i) τη συμμετοχή των παιδιών στην εκπόνηση και εφαρμογή κρατικών πολιτικών, προγραμμάτων και πρωτοβουλιών για την καταπολέμηση των προαναφερόμενων εγκληματικών πράξεων.

ii) Τη συμμετοχή των τομέων τεχνολογίας πληροφόρησης και επικοινωνίας, τουριστικής και ταξιδιωτικής βιομηχανίας, τραπεζικών εργασιών και χρηματοδότησης, καθώς και της κοινωνίας των πολιτών στην εκπόνηση και εφαρμογή πολιτικών για την αποτροπή της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών και την εφαρμογή εσωτερικών κανόνων, μέσω της αυτορρύθμισης ή κανόνων που δημιουργεί ο ιδιωτικός τομέας με το κράτος.

iii) Τα μέσα μαζικής επικοινωνίας να ενημερώνουν κατάλληλα για όλες τις μορφές εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών.

iv) Τη χρηματοδότηση έργων και προγραμμάτων (συμπεριλαμβανομένης και της δημιουργίας κεφαλαίων, όπου αυτό είναι πρόσφορο), που υλοποιούνται από την κοινωνία των πολιτών, με σκοπό την πρόληψη και προστασία των παιδιών από τη γενετήσια εκμετάλλευση και κακοποίηση. (άρθρα 4 – 9)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

α. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να θεσπίσουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να:

i) Διασφαλίζεται ο συντονισμός, σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, των υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για την προστασία, την πρόληψη και καταπολέμηση της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών, στους το-

μείς της εκπαίδευσης, της υγείας, των κοινωνικών υπηρεσιών, των αστυνομικών και δικαστικών αρχών κ.λπ..

ii) Οριστούν / ή και να συσταθούν:

αα) Ανεξάρτητοι φορείς για την προώθηση της προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών, στους οποίους παρέχονται συγκεκριμένοι πόροι και αρμοδιότητες.

ββ) Μηχανισμοί συγκέντρωσης δεδομένων ή κέντρων συλλογής σχετικών πληροφοριών.

β. Περαιτέρω, ενθαρρύνουν τη συνεργασία των αρμόδιων κρατικών φορέων, της κοινωνίας των πολιτών και του ιδιωτικού τομέα για τους σκοπούς της Σύμβασης.

(άρθρο 10)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Περιλαμβάνονται ρυθμίσεις σχετικά με τα νομοθετικά και άλλα μέτρα, που λαμβάνουν τα Συμβαλλόμενα Μέρη για την παροχή προστασίας και αρωγής στα παιδιά – θύματα γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης. Ειδικότερα, τα Συμβαλλόμενα Μέρη:

α. Θεσμοθετούν αποτελεσματικά κοινωνικά προγράμματα και δημιουργούν δομές που συνδυάζουν περισσότερες επιστημονικές ειδικότητες, προς το σκοπό παροχής στήριξης των θυμάτων, των στενών συγγενών και των προσώπων που είναι υπεύθυνα για τη φροντίδα τους.

β. Λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να:

i) Παρέχονται τα μέτρα προστασίας και συνδρομής που προβλέπονται για τα παιδιά και στην περίπτωση που η ηλικία του θύματος δεν μπορεί να εξακριβωθεί.

ii) Ενθαρρύνονται οι επαγγελματίες που έρχονται σε επαφή με παιδιά, κατά την εργασία τους, καθώς και οποιοσδήποτε γνωρίζει ή υποψιάζεται καλόπιστα περιστατικά γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης παιδιών, να αναφέρουν σχετικά στις αρμόδιες υπηρεσίες.

iii) Υποστηρίζεται η δημιουργία υπηρεσιών πληροφοριών (τηλεφωνικές ή διαδικτυακές γραμμές βοήθειας) για την παροχή εμπιστευτικά συμβουλών στους καλούντες.

iv) Παρέχεται βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα συνδρομή στα θύματα για τη σωματική και ψυχοκοινωνική αποκατάστασή τους.

v) Συνεργάζονται με μη κυβερνητικές οργανώσεις και άλλους φορείς της κοινωνίας των πολιτών που ασχολούνται με την παροχή συνδρομής στα θύματα.

vi) Διασφαλίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι κοντά στα θύματα μπορούν να επωφεληθούν, όπου αυτό είναι πρόσφορο, από θεραπευτική αγωγή, ιδίως από επείγουσα ψυχολογική υποστήριξη.

γ. Λαμβάνουν επίσης, ειδικά μέτρα παρέμβασης, στην περίπτωση που οι γονείς ή τα πρόσωπα που έχουν τη μέριμνα του παιδιού συμμετέχουν στη γενετήσια εκμετάλλευση ή κακοποίησή του.

(άρθρα 11 – 14)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

α.i) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεούνται να εφαρμόζουν προγράμματα και μέτρα παρέμβασης, για τα πρόσωπα που υπόκεινται σε ποινική δίωξη ή καταδικάζονται για κάποιο από τα αδικήματα της σύμβασης, προς το σκοπό πρόληψης και ελαχιστοποίησης των κινδύνων επανάληψης των αδικημάτων αυτών.

ii) Τα εν λόγω μέτρα ή προγράμματα είναι προσιτά κατά τη διάρκεια των νομικών διαδικασιών, εντός και εκτός καταστημάτων κράτησης και εφαρμόζονται υπό όρους

μη επιζήμιους ή αντίθετους προς τα δικαιώματα υπεράσπισης και τις απαιτήσεις για δίκαιη δίκη και προς το σεβασμό των κανόνων που διέπουν την αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας.

β. Περαιτέρω, τα Συμβαλλόμενα Μέρη οφείλουν επίσης να:

i) προωθούν την ανάπτυξη συμπράξεων και συνεργασιών μεταξύ των υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης, των κοινωνικών υπηρεσιών, των δικαστικών αρχών και των λοιπών φορέων που είναι αρμόδιοι για την παρακολούθηση των προαναφερόμενων προσώπων.

ii) Προβλέψουν διαδικασίες αξιολόγησης: αα) της επικινδυνότητας των εν λόγω προσώπων και των πιθανών κινδύνων επανάληψης των αδικημάτων που θεσπίζονται με τη Σύμβαση, ββ) της αποτελεσματικότητας των εφαρμοζόμενων προγραμμάτων και μέτρων.

iii) Προσαρμόζουν ή να υιοθετούν προγράμματα και μέτρα παρέμβασης, προκειμένου να αντιμετωπίζονται οι ανάγκες των παιδιών που έχουν υποπέσει σε γενετήσια αδικήματα, ανάλογα με το στάδιο της ανάπτυξής τους.

iv) Ενημερώνουν πλήρως τα πρόσωπα – αποδέκτες των μέτρων ή προγραμμάτων παρέμβασης για τους λόγους της πρότασης και παρέχουν τη δυνατότητα άρνησης συμμετοχής σε αυτά.

(άρθρα 15 – 17)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Περιλαμβάνονται διατάξεις ουσιαστικού ποινικού δικαίου και προβλέπονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη οφείλουν να υιοθετήσουν τα κατάλληλα νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να:

α) θεσπίσουν, ως ποινικά αδικήματα, συγκεκριμένες παράνομες πράξεις / συμπεριφορές, εφόσον αυτές τελούνται με πρόθεση.

β) Θεσπίσουν, επίσης, τη δικαιοδοσία επί των αδικημάτων της Σύμβασης.

2.α) Παρέχεται η δυνατότητα στα Συμβαλλόμενα Μέρη να μην εφαρμόζουν ή να εφαρμόζουν σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ή συνθήκες τους κανόνες δικαιοδοσίας που θεσπίζονται με την κυρούμενη Σύμβαση.

β) Τα ενδιαφερόμενα Μέρη διαβουλεύονται για τον καθορισμό της πλέον πρόσφορης δικαιοδοσίας για την ποινική δίωξη στην περίπτωση που ισχυρίζονται ότι έχουν δικαιοδοσία επί αδικήματος που θεσπίζεται με τη Σύμβαση.

3.α) Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα απαιτούμενα νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι ένα νομικό πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο: i) για ένα αδίκημα που θεσπίζεται με την κυρούμενη Σύμβαση, όταν αυτό διαπράττεται για λογαριασμό οποιουδήποτε φυσικού προσώπου, που ενεργεί ατομικά ή ως μέλος ενός οργάνου του νομικού προσώπου, ii) όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από τα ανωτέρω φυσικά πρόσωπα έχει καταστήσει πιθανή τη διάπραξη ενός αδικήματος που θεσπίζεται με την κυρούμενη Σύμβαση, για λογαριασμό του νομικού προσώπου.

β) Η ευθύνη ενός νομικού προσώπου μπορεί να είναι ποινική, αστική ή διοικητική και υφίσταται ανεξάρτητα από την ποινική ευθύνη των φυσικών προσώπων που έχουν διαπράξει το αδίκημα.

4.α. Επιβάλλεται στα Συμβαλλόμενα Μέρη η υποχρέωση να θεσπίζουν τα απαιτούμενα νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι, τα αδικήματα, που θεσπίζονται με την κυρούμενη Σύμβαση, τιμωρούν-

νται με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις.

β. Οι εν λόγω κυρώσεις συμπεριλαμβάνουν: i) ποινές στέρησης της ελευθερίας, ii) χρηματικά, ποινικά ή μη πρόστιμα και iii) άλλα μέτρα [αποκλεισμό από το δικαίωμα λήψης δημόσιων παροχών ή αρωγής, αποκλεισμό (μόνιμο ή προσωρινό) από την άσκηση εμπορικών δραστηριοτήτων, θέση υπό δικαστική εποπτεία, εντολή δικαστικής εκκαθάρισης].

γ. Περαιτέρω, τα Συμβαλλόμενα Μέρη οφείλουν να λάβουν, επίσης, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να είναι επιτρεπτή η: i) κατάσχεση και δήμευση των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη αδικημάτων που θεσπίζονται με τη Σύμβαση ή για τη διευκόλυνση της διάπραξής τους, καθώς και των προϊόντων που προέρχονται από τα αδικήματα αυτά, ii) παύση (μόνιμη ή προσωρινή) λειτουργίας εγκατάστασης, που χρησιμοποιείται για τη διάπραξη των αδικημάτων που θεσπίζονται με τη Σύμβαση.

δ. Παρέχεται, ακόμα, στα Συμβαλλόμενα Μέρη η δυνατότητα για την: i) υιοθέτηση και άλλων μέτρων κατά των δραστών (έκπτωση από γονικά δικαιώματα, παρακολούθηση ή θέση υπό εποπτεία των καταδίκων κ.λπ.), ii) διάθεση σε ειδικό κεφάλαιο των προϊόντων εγκλήματος ή των περιουσιακών στοιχείων τα οποία κατάσχονται, προκειμένου να χρηματοδοτηθούν προγράμματα πρόληψης και αρωγής που απευθύνονται στα θύματα των αδικημάτων που θεσπίζονται με την κυρούμενη Σύμβαση.

5. Προσδιορίζονται οι επιβαρυντικές περιστάσεις, οι οποίες μπορεί να λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των κυρώσεων όσον αφορά τα ανωτέρω αδικήματα.

6. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος πρέπει να λαμβάνει τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να προβλέπεται η δυνατότητα να λαμβάνονται υπόψη οι αμετάκλητες ποινές που επιβλήθηκαν από ένα άλλο Μέρος για τα εν λόγω αδικήματα. (άρθρα 18 – 29)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

1.α. Θεσπίζονται οι αρχές που διέπουν τις ποινικές διαδικασίες, (ανάκριση, ποινική δίωξη κ.λπ.), μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται: η εξυπηρέτηση του συμφέροντος του παιδιού, ο σεβασμός και εν γένει προστασία των δικαιωμάτων του, η μη επιδείνωση των ψυχικών τραυμαμάτων αυτού, η διεξαγωγή των εν γένει διαδικασιών χωρίς καθυστέρηση και κατά προτεραιότητα, κ.λπ..

β. Τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο εφαρμογής των διατάξεων του κεφαλαίου αυτού δεν θα είναι επιζήμια για τα δικαιώματα της υπεράσπισης και για δίκαιη και αμερόληπτη δίκη.

γ. Στο πλαίσιο εφαρμογής της Σύμβασης, λαμβάνονται από τα Μέρη τα απαιτούμενα μέτρα για μια αποτελεσματική ανάκριση και ποινική δίωξη των προαναφερόμενων αδικημάτων, καθώς και για τον προσδιορισμό της ταυτότητας των θυμάτων των εν λόγω αδικημάτων, με χρήση της τεχνολογίας της πληροφόρησης και επικοινωνίας.

2.α. Καθορίζονται γενικά μέτρα προστασίας των δικαιωμάτων και συμφερόντων των θυμάτων, (ενημέρωση για τα δικαιώματά τους, την πορεία της ποινικής διαδικασίας και την απόλυση του διωκόμενου ή του καταδικασθέντος, παροχή υπηρεσιών υποστήριξης, διευκόλυνση του θύματος κατά τη διαδικασία, προστασία της ιδιωτικής ζωής και ασφάλειάς του κ.λπ.).

β. Τα θύματα των προαναφερόμενων εγκληματικών ενεργειών θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε: i) ενημέρω-

ση για τις σχετικές δικαστικές και διοικητικές διαδικασίες, ii) δωρεάν νομική βοήθεια, εφόσον έχουν το νομικό καθεστώς των διαδίκων στην ποινική διαδικασία.

γ. Παρέχεται η δυνατότητα στις δικαστικές αρχές να διορίζουν ειδικό αντιπρόσωπο για τα θύματα στις οριζόμενες περιπτώσεις.

δ. Παρέχεται, επίσης, η δυνατότητα αρωγής και υποστήριξης των θυμάτων, κατά τη διάρκεια των ποινικών διαδικασιών, από ομάδες, ιδρύματα, ενώσεις ή κυβερνητικές και μη οργανώσεις.

ε. Τέλος, οι πληροφορίες που παρέχονται στα θύματα θα πρέπει να παρέχονται σε γλώσσα που μπορούν να κατανοήσουν.

3. Προβλέπεται ότι, η ανάκριση και η ποινική δίωξη των αδικημάτων της Σύμβασης είναι ανεξάρτητες από την αναφορά ή την έγκληση του θύματος και οι διαδικασίες μπορούν να συνεχίζονται και στην περίπτωση που αυτό έχει αποσύρει την καταγγελία του.

4. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με το χρόνο παραγραφής της έναρξης των διαδικασιών για τη δίωξη των προαναφερόμενων αδικημάτων.

5.α. Θεσπίζεται η υποχρέωση κατάρτισης των προσώπων, που είναι υπεύθυνα για τις ανακρίσεις, στον τομέα της καταπολέμησης της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών.

β. Οι αρμόδιες μονάδες και υπηρεσίες θα πρέπει να είναι εξειδικευμένες στον ανωτέρω τομέα και να διαθέτουν επαρκείς οικονομικούς πόρους.

6.α. Καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία λήψης συνεντεύξεων από τα παιδιά – θύματα. Μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι οι συνεντεύξεις αυτές, που μπορεί να βιντεοσκοπούνται, πραγματοποιούνται σε κατάλληλες εγκαταστάσεις και από επαγγελματίες εκπαιδευμένους για το σκοπό αυτό.

β. Σε όλα τα πρόσωπα που συμμετέχουν στις σχετικές διαδικασίες (δικαστές, εισαγγελείς, δικηγόρους κ.λπ.), θα πρέπει να παρέχεται κατάλληλη εκπαίδευση σχετικά με τα δικαιώματα των παιδιών και τη γενετήσια εκμετάλλευση και κακοποίησή τους.

7. Παρέχεται η δυνατότητα διεξαγωγής της ακροαματικής διαδικασίας χωρίς δημοσιότητα και χωρίς τη φυσική παρουσία των θυμάτων. (άρθρα 30 – 36)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

α. Παρέχεται η δυνατότητα συγκέντρωσης και αποθήκευσης δεδομένων σχετικά με την ταυτότητα και το γενετικό προφίλ (DNA) των προσώπων που καταδικάζονται για γενετήσια εγκλήματα, προς το σκοπό της πρόληψης και της ποινικής δίωξης των αδικημάτων της Σύμβασης, υπό τους οριζόμενους κανόνες και εγγυήσεις.

β. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος γνωστοποιεί στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα στοιχεία της αρμόδιας για την καταγραφή και αποθήκευση των προαναφερόμενων στοιχείων εθνικής αρχής. (άρθρο 37)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

α. Ρυθμίζονται θέματα διεθνούς συνεργασίας των Μερών για την: i) παρεμπόδιση και καταπολέμηση της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών, ii) προστασία και παροχή συνδρομής προς τα θύματα, καθώς και για τις ανακρίσεις ή νομικές διαδικασίες που σχετίζονται με τα αδικήματα της Σύμβασης.

β. Παρέχεται η δυνατότητα θεώρησης της κυρούμενης

Σύμβασης ως νομικής βάσης για αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις ή έκδοση. (άρθρο 38)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ

1.α. Συνιστάται Επιτροπή των Συμβαλλόμενων Μερών, για τον έλεγχο εφαρμογής της κυρούμενης Σύμβασης, η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των Συμβαλλόμενων Μερών και από αντιπροσώπους των οριζόμενων φορέων που συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της Επιτροπής χωρίς δικαίωμα ψήφου.

β. Καθορίζονται ο χρόνος σύγκλησης και οι αρμοδιότητες της εν λόγω Επιτροπής και ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας της.

γ. Η Επιτροπή των Συμβαλλόμενων Μερών επικουρείται από τη Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης, κατά την εκτέλεση των λειτουργιών της. (άρθρα 39 – 41)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙ

Καθορίζεται η σχέση της Σύμβασης προς άλλες συναφείς διεθνείς συμβάσεις που έχουν συναφθεί από τα Συμβαλλόμενα Μέρη. (άρθρα 42 και 43)

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΧΙΙ και ΧΙΙΙ

1. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την τροποποίηση, υπογραφή, κύρωση, αποδοχή ή έγκριση και την καταγγελία της κυρούμενης Σύμβασης, καθώς και την προσχώρηση τρίτων κρατών σε αυτήν.

2. Προσδιορίζεται το πεδίο εδαφικής εφαρμογής της Σύμβασης.

3. Καθορίζεται η διαδικασία ενημέρωσης των Συμβαλλόμενων Μερών από τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, σχετικά με τα θέματα υπογραφής, τροποποίησης, καταγγελίας της Σύμβασης κ.λπ.. (άρθρα 44 – 50)

Β. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Εισάγονται οι αναγκαίες ρυθμίσεις στο εσωτερικό δικαιο, προς το σκοπό υλοποίησης των δεσμεύσεων που αναλαμβάνει η χώρα μας με την υπό κύρωση Σύμβαση. Ειδικότερα ορίζονται τα ακόλουθα:

1.α. Απαγορεύεται η άσκηση επαγγέλματος που συνεπάγεται επαφή με παιδιά, στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, σε πρόσωπα που διώκονται ή έχουν καταδικαστεί για εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας παιδιών και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής παιδιών.

β. Παρέχεται η δυνατότητα σε φορείς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, δημόσιες υπηρεσίες, Ν.Π.Δ.Δ. και κοινωνικούς φορείς να εκπονούν προγράμματα για την:

i) Ευαισθητοποίηση, σε θέματα προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών, των προσώπων που έχουν τακτικές επαφές με παιδιά στους τομείς της εκπαίδευσης, υγείας, της κοινωνικής προστασίας της δικαιοσύνης και των δυνάμεων της τάξης και σε τομείς που σχετίζονται με αθλητικές δραστηριότητες κ.λπ..

ii) Ενημέρωση, εκπαίδευση και επιμόρφωση των ανωτέρω προσώπων, όσον αφορά στη γενετήσια εκμετάλλευση και κακοποίηση των παιδιών, τα μέσα διάγνωσής τους και τη δυνατότητα αναφοράς στις αρμόδιες υπηρεσίες των σχετικών υποψιών.

iii) Αξιολόγηση και αποτροπή κινδύνου διάπραξης αδικημάτων γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης παιδιών.

iv) Ευαισθητοποίηση του κοινού στο πλαίσιο ενημερωτικών εκστρατειών.

γ. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των προαναφερόμενων ρυθμίσεων καθορίζονται με κ.υ.α.. (άρθρο 1)

2.α.i) Στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση εισάγονται προγράμματα ενημέρωσης των παιδιών για τους κινδύνους γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης και για τα ενδεικνυόμενα μέσα προστασίας.

ii) Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των ανωτέρω καθορίζονται με υπουργική απόφαση.

β. Για τη σωματική και ψυχοκοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, παρέχεται, βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, συνδρομή, στα δε πρόσωπα που είναι κοντά στο θύμα παρέχεται ψυχολογική υποστήριξη.

γ. Εισάγεται παρέκκλιση από την υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας, όσον αφορά καταγγελίες για κακοποίηση παιδιών.

δ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με προεδρικό διάταγμα των θεμάτων που σχετίζονται με:

i) Το συντονισμό, σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, των αρμοδίων, για την προστασία, πρόληψη και καταπολέμηση της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών, υπηρεσιών.

ii) Τη συνεργασία των δημοσίων αρχών μεταξύ τους, καθώς και με την κοινωνία πολιτών.

iii) Τη δημιουργία κέντρων συγκέντρωσης δεδομένων και πληροφοριών για την παρακολούθηση και αξιολόγηση του φαινομένου της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών, με την επιφύλαξη των διατάξεων για την προστασία από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων.

iv) Τη δημιουργία γραμμής άμεσης βοήθειας μέσω τηλεφώνου, διαδικτύου ή άλλου μέσου ή τρόπου παροχής βοήθειας. (άρθρο 2)

3. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα (π.δ. 283/1985) και εισάγονται οι ακόλουθες νέες ρυθμίσεις:

α.i) Επανακαθορίζεται η ποινή φυλάκισης που προβλέπεται για τον ενήλικα, που μέσω διαδικτύου ή άλλου μέσου επικοινωνίας αποκτά επαφή με πρόσωπο, που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε (15) έτη ή εμφανίζεται ως ανήλικο κάτω των δεκαπέντε (15) ετών, και προσβάλλει την αξιοπρέπειά του στο πεδίο της γενετήσιας ζωής με τον οριζόμενο τρόπο.

ii) Η ανωτέρω πράξη τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τριών (3) ετών και στην περίπτωση που επακολούθησε συνάντηση με τον ανήλικο.

β. Σε περίπτωση που το θύμα κατάχρησης σε ασέλγεια είναι ανήλικος επιβάλλεται η ποινή κάθειρξης τουλάχιστον ή μέχρι δέκα (10) ετών, κατά περίπτωση.

γ.i) Επανακαθορίζονται τα όρια ηλικίας του παθόντος – θύματος αποπλάνησης, βάσει των οποίων κλιμακώνονται οι επιβαλλόμενες για την εν λόγω εγκληματική ενέργεια ποινές φυλάκισης και ορίζεται σε δύο (2) έτη τουλάχιστον η ποινή φυλάκισης που επιβάλλεται, σε περίπτωση που ο παθών έχει συμπληρώσει ηλικία δεκατεσσάρων (14) ετών και μέχρι τα δεκαπέντε (15) έτη.

ii) Εφεξής, οι ασελγείς πράξεις μεταξύ ανηλίκων κάτω των δεκαπέντε (15) ετών δεν τιμωρούνται και τα προβλεπόμενα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα επιβάλλονται μόνον εφόσον η διαφορά ηλικίας τους είναι μεγαλύτερη των τριών (3) ετών.

iii) Επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών, σε όποιον εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο, που δεν έχει συμπληρώσει τα δεκαπέντε (15) έτη, να παρίσταται σε ασελγή μεταξύ άλλων πράξη, έστω και αν δεν συμμετέχει σε αυτήν.

δ. Επανακαθορίζονται, επίσης, οι περιπτώσεις που συνιστούν επιβαρυντική περίπτωση, όσον αφορά στο αδίκημα της κατάχρησης ανηλίκων σε ασέλγεια.

ε. Δεν απαιτείται, εφεξής, έγκληση για την ποινική δίωξη του εγκλήματος της παρ. 1 του άρθρου 337.

στ. Θεσπίζεται το αδίκημα της προσέλευσης παιδιών για γενετήσιους λόγους, το οποίο τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή πενήντα έως διακοσίων χιλιάδων (50.000 – 200.000) ευρώ.

ζ. Επανακαθορίζονται οι πράξεις, που συνιστούν το αδίκημα της μαστροπείας, καθώς και οι περιπτώσεις που το αδίκημα αυτό τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή πενήντα έως εκατό χιλιάδων (50.000 – 100.000) ευρώ.

η. Παρέχεται η δυνατότητα συμμετοχής στα προγράμματα ψυχογενετικής θεραπείας, κατά το άρθρο 352Α και στους διωκόμενους ή υποδίκους, εφόσον συναινούν, χωρίς να θίγεται το δικαίωμα υπεράσπισης και το τεκμήριο αθωότητας. (άρθρα 3 – 5)

4. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας [Κ.Ποιν.Δ. (π.δ.258/1986)] και εισάγονται οι ακόλουθες νέες ρυθμίσεις:

α. Ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα σχετικά με τα δικαιώματα ανήλικου θύματος προσβολής της προσωπικής και γενετικής ελευθερίας. Μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι ο ανήλικος θύμα έχει δικαίωμα ενημέρωσης από τον αρμόδιο εισαγγελέα εκτελέσεως ποινών για την προσωρινή ή οριστική απόλυση του δράστη, καθώς και για τις άδειες εξόδου του από το κατάστημα κράτησης.

β. Στον πίνακα πραγματογνωμόνων που καταρτίζεται κατά το άρθρο 185 Κ.Ποιν.Δ. περιλαμβάνονται παιδοψυχίατροι και σε περίπτωση έλλειψης αυτών, ψυχίατροι και ψυχολόγοι, εξειδικευμένοι σε θέματα γενετικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών.

γ. i) Επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 200Α περί ανάλυσης Δ.Ν.Α. και για τα κακουρήματα της γενετικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης ανηλίκων.

ii) Τα στοιχεία των προσώπων που καταδικάζονται αμετάκλητα, για τα ανωτέρω κακουρήματα, φυλάσσονται στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας.

δ. Κατά την εξέταση ανήλικου θύματος ως μάρτυρα, κατά το άρθρο 226Α, παρίσταται ο παιδοψυχίατρος ή παιδοψυχολόγος και ο ανήλικος μπορεί να συνοδεύεται από το νόμιμο εκπρόσωπό του, πλην των οριζόμενων εξαιρέσεων. (άρθρο 6)

5.α. Ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα εκδίκασης υποθέσεων ανηλίκων θυμάτων προσβολής της προσωπικής και γενετικής ελευθερίας, τροποποιούμενων των σχετικών διατάξεων του άρθρου πέμπτου του ν. 3625/2007.

β. Επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 9, του ν. 2928/2001 (ΦΕΚ 141 Α'), που αναφέρονται στα μέτρα προστασίας μαρτύρων, κατά την ποινική διαδικασία για τις πράξεις γενετικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών.

(άρθρα 7 και 8)

Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Τροποποιούνται – συμπληρώνονται διατάξεις του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά (ν. 3459/2006, ΦΕΚ 106 Α') και εισάγονται οι ακόλουθες νέες ρυθμίσεις:

1. Επανακαθορίζεται ο κατάλογος των βασικών εγκλημάτων όσων αφορά στα ναρκωτικά, με την προσθήκη σε αυτόν επιπλέον αξιόποινων πράξεων.

2. Επιβάλλονται οι ποινές:

i) ισόβιας κάθειρξης και χρηματική ποινή από είκοσι εννέα χιλιάδες τετρακόσια δώδεκα (29.412) έως πεντακόσιες ογδόντα οκτώ χιλιάδες διακόσια τριάντα πέντε (588.235) ευρώ, στην περίπτωση που η πράξη αφορά μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών ή ναρκωτικά που βλάπτουν τα μέγιστα την υγεία και η χρήση τους προκάλεσε σημαντικές βλάβες σε τρίτο πρόσωπο ή σωματικές βλάβες στην υγεία πολλών ατόμων.

ii) Κάθειρξης, τουλάχιστον δέκα (10) ετών, στην περίπτωση που οι πράξεις τελούνται στο πλαίσιο δραστηριότητας εγκληματικής οργάνωσης και/ή αφορούν σε πρόδρομες ουσίες με πρόθεση να χρησιμοποιηθούν κατά ή για την παραγωγή ναρκωτικών ουσιών.

3. Θεσπίζεται η ευθύνη νομικών προσώπων, σε περίπτωση που τελούνται προς όφελός τους, οι πράξεις των άρθρων 20, 23 και 23Α του προαναφερόμενου νόμου, καθώς και οι πράξεις απόπειρας και συμμετοχής σε αυτές, που τελέστηκαν από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί προς όφελος του συγκεκριμένου νομικού προσώπου ατομικά ή ως μέλος οργάνου του, το οποίο ασκεί, κατά τα οριζόμενα, διευθυντική εξουσία. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι:

i) Σε περίπτωση τέλεσης των πράξεων αυτών επιβάλλεται, με απόφαση του Προϊσταμένου της οικείας περιφερειακής διεύθυνσης της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.) του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, οι ακόλουθες κυρώσεις: αα) διοικητικό πρόστιμο έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, ββ) προσωρινή ή οριστική κατά περίπτωση απαγόρευση άσκησης εμπορικής δραστηριότητας, γγ) πρόσκαιρος ή οριστικός αποκλεισμός από φορολογικά και άλλα ευεργετήματα, καθώς και από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις, δδ) προσωρινή ή οριστική παύση λειτουργίας των εν γένει εγκαταστάσεων που χρησίμευσαν στην τέλεση του εγκλήματος.

ii) Περαιτέρω, μπορεί να επιβληθεί διάλυση του νομικού προσώπου με δικαστική απόφαση, κατά την ισχύουσα νομοθεσία.

iii) Οι ανωτέρω κυρώσεις επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο και όταν η τέλεση των ανωτέρω πράξεων οφείλεται σε έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από το προαναφερόμενο φυσικό πρόσωπο.

4. Ρυθμίζονται θέματα δικαιοδοσίας των ελληνικών δικαστικών αρχών, όσον αφορά στη δίωξη και εκδίκαση αξιόποινων πράξεων σχετικά με ναρκωτικά που τελούνται: i) στην αλλοδαπή από Έλληνες υπηκόους, ii) προς όφελος νομικού προσώπου, κατά τα ανωτέρω.

5. Καθορίζεται αναλυτικά η διαδικασία λήψης δειγμάτων σωματικών υγρών (ούρων και αίματος) και τυχόν άλλου βιολογικού υλικού, από το ιατρικό προσωπικό εφημερεύοντος δημόσιου νοσοκομείου, στο πλαίσιο της διενέργειας πραγματογνωμοσύνης κατά την προανάκριση ή την κύρια ανάκριση, στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος προβάλλει τον ισχυρισμό ότι είναι τοξικομανής (ουσιοεξαρτημένος). (άρθρα 9 – 14)

Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Προβλέπονται μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στα καταστήματα κράτησης. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, ορίζονται τα ακόλουθα:

1.α. Μετατρέπεται σε χρηματική, με αίτηση του καταδικασθέντος, ή αμετακλήτως επιβληθείσα περιοριστική της ελευθερίας ποινή, εφόσον δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις.

β. Η εν λόγω ρύθμιση εφαρμόζεται και για τους καταδικασθέντες για το έγκλημα της εμπορίας ναρκωτικών και για τα εγκλήματα που προβλέπονται από τις διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, καθώς και για τις ήδη συγχωνευθείσες ποινές, από τις οποίες η βαρύτερη δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη φυλάκισης.

γ. Ορίζεται στα τρία (3) ευρώ για κάθε ημέρα φυλάκισης, το ελάχιστο όριο για τη μετατροπή σε χρηματικές των ποινών των ανωτέρω καταδικασθέντων.

δ. Παρέχεται η δυνατότητα μετατροπής, περαιτέρω, της κατά τα ανωτέρω μετατραπείσας περιοριστικής της ελευθερίας ποινής, σε ποινή παροχής κοινωνικού εργασίας, σύμφωνα με τις οριζόμενες προϋποθέσεις.

(άρθρο 15)

2.α. Απολύονται, με διάταξη του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης και υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις, κρατούμενοι οι οποίοι, κατά τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου, εκτίουν ποινή φυλάκισης για πλημμελήματα, χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 105 κ.ε. του Π.Κ..

β. Οι προαναφερόμενοι εκτίουν αθροιστικά και το υπόλοιπο της ποινής, για την οποία έχουν απολυθεί υπό όρο, εφόσον υποπίπτουν μέσα σε τρία έτη από την αποφυλάκισή τους, σε νέο από δόλο τελούμενο έγκλημα και καταδικαστούν αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας μεγαλύτερη του έτους.

γ. Η κατά τα ανωτέρω υπό όρον απόλυση δεν κωλύεται από τη μη καταβολή των δικαστικών εξόδων και της χρηματικής ποινής που τυχόν έχει επιβληθεί.

(άρθρο 16)

3. Αντικαθίστανται διατάξεις των άρθρων 40 και 55 του ν. 3459/2006, που ρυθμίζουν θέματα απόλυσης υπό τον όρο της ανάκλησης και χορήγησης τακτικών αδειών, όσον αφορά στους καταδικασθέντες για εγκλήματα του νόμου περί ναρκωτικών, εφόσον έχουν εκτίσει μέρος της ποινής τους, και περιορίζεται η εφαρμογή των διατάξεων αυτών, μόνο σε όσους είναι υπότροποι ή ενεργούν κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή ενεργούν με σκοπό να προκαλέσουν τη χρήση ναρκωτικών ουσιών από ανήλικους ή χρησιμοποιούν με οποιονδήποτε τρόπο ανήλικα πρόσωπα κατά την τέλεση των παραπάνω πράξεων ή μετέρχονται κατά την τέλεση των πράξεων αυτών ή προς το σκοπό διαφυγής τους, τη χρήση όπλων ή οι περιστάσεις τέλεσης μαρτυρούν ότι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνoi.

(άρθρα 17 και 20)

4.α. Η υφιστάμενη δυνατότητα παράτασης της προσωρινής κράτησης για έξι (6) το πολύ μήνες, χωρίς μόνο στην περίπτωση εγκλημάτων για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης, με ανώτατο όριο τα είκοσι (20) έτη.

β. Απολύονται, κατ' εφαρμογή των οριζόμενων διατάξεων του Κ.Ποιν.Δ., οι υπόδικοι οι οποίοι, κατά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, έχουν συμπληρώσει δώδεκα (12) μήνες προσωρινής κράτησης και η κατηγορία που τους έχει απαγγελθεί δεν εμπίπτει στα ανωτέρω εγκλήματα.

(άρθρο 18)

5. Επεκτείνεται η απόλυση υπό όρο, ανεξάρτητα από τη συνδρομή των σχετικών προϋποθέσεων και στις περιπτώσεις που ο κατάδικος πάσχει από: i) χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλεται σε τακτική αιμοκάθαρση, ii) ανθεκτική φυματίωση, ή είναι τετραπληγικός ή πάσχει από ολική τύφλωση.

(άρθρο 19)

6. Αυξάνεται κατά: i) μία (1) ημέρα, το ανώτερο όριο των τακτικών αδειών, που χορηγούνται στους κατάδικους [από πέντε (5) σε έξι (6) ημέρες και υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις από οκτώ (8) σε εννέα (9) ημέρες] και ii) πέντε (5) ημέρες, η συνολική διάρκεια των ετήσιων αδειών ενός καταδίκου [σαράντα πέντε (45) ημέρες αντί σαράντα (40) ημέρες που ισχύει σήμερα].

(άρθρο 21)

7. Ρυθμίζονται θέματα διαγραφής των πειθαρχικών ποινών, που επιβάλλονται στους κρατούμενους, σε περίπτωση συγχώνευσης ομοειδών πειθαρχικών ποινών.

(άρθρο 22)

Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

1. Παρέχεται η δυνατότητα εκπροσώπησης μελών του Δ.Σ. της «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.» από άλλα μέλη αυτού.

(άρθρο 23)

2. Παρέχεται η δυνατότητα κωδικοποίησης, με προεδρικό διάταγμα και κατά τον οριζόμενο τρόπο, των διατάξεων που διέπουν τη λειτουργία της ανώνυμης εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.».

(άρθρο 24)

3.α. Επανακαθορίζεται η διαδικασία επιλογής των Προϊσταμένων Φύλαξης (Αρχιφυλάκων) και Υπαρχιφυλάκων των Καταστημάτων Κράτησης και ορίζεται η διαδικασία πλήρωσης των ανωτέρω θέσεων.

β. Εφαρμόζονται αναλόγως, οι διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα για την επιλογή προϊσταμένων τμήματος, για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου και αφορούν στη διαδικασία και τον τρόπο επιλογής Αρχιφυλάκων και Υπαρχιφυλάκων.

γ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με υπουργική απόφαση, του αριθμού των θέσεων Υπαρχιφυλάκων ανά Κατάστημα Κράτησης.

(άρθρο 25)

ΣΤ. Με το άρθρο 26, σε συνδυασμό με το άρθρο 45 παρ. 4 της Σύμβασης, ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος αυτής και του υπό ψήφιση νόμου.

Ζ. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του τακτικού προϋπολογισμού

1. Δαπάνη από την:

α. Ενθάρρυνση: i) της χρηματοδότησης (δημιουργία κεφαλαίων κ.λπ.) έργων και προγραμμάτων που υλοποιούνται από την κοινωνία των πολιτών για την πρόληψη της γενετήσιας εκμετάλλευσης / κακοποίησης παιδιών και την παροχή προστασίας σε αυτά, ii) του ιδιωτικού τομέα για τη συμμετοχή του στην εκπόνηση και εφαρμογή πολιτικών για την αποτροπή γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών.

(άρθρα 9 παράγραφοι 2 και 4 και 10 παρ. 3 της Σύμβασης)

β. Παροχή πόρων σε ανεξάρτητους φορείς (εθνικούς ή τοπικούς), που συνιστώνται ή ορίζονται για την προώθηση και προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών.

(άρθρο 10 παρ. 2 της Σύμβασης)

γ. Παροχή προστασίας και αρωγής στα παιδιά – θύματα γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης (θεσμο-

θέτηση κοινωνικών προγραμμάτων και δημιουργία δομών συνεργασίας με μη κυβερνητικές οργανώσεις και λοιπούς φορείς).

(άρθρα 11 παρ. 1 και 14 παρ. 2 της Σύμβασης)

δ. Εφαρμογή προγραμμάτων και μέτρων παρέμβασης για τα πρόσωπα, που υπόκεινται σε ποινική δίωξη ή καταδικάζονται για κάποιο από τα αδικήματα της Σύμβασης, καθώς και για την αντιμετώπιση αναγκών των παιδιών που υπέπεσαν σε γενετήσια αδικήματα.

(άρθρα 15 παρ. 1 και 16 παρ. 3 της Σύμβασης)

ε. Θέσπιση γενικών μέτρων προστασίας των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των θυμάτων (παροχή κατάλληλων υπηρεσιών υποστήριξης, παροχή δωρεάν νομικής βοήθειας, διορισμό ειδικών αντιπροσώπων για τα θύματα που έχουν το καθεστώς του διαδίκου, παροχή πληροφοριών στα θύματα σε γλώσσα που μπορούν να κατανοήσουν).

(άρθρο 31 Σύμβασης)

στ. Υιοθέτηση μέτρων για την κατάρτιση των προσώπων (δικαστές, εισαγγελείς, δικηγόρους κ.λπ.) και εξειδίκευση των μονάδων και των υπηρεσιών που είναι υπεύθυνες για τις ανακρίσεις, στον τομέα της καταπολέμησης της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών.

(άρθρα 34 και 36 παρ. 1 της Σύμβασης)

ζ. Λήψη μέτρων για τη συγκέντρωση και αποθήκευση δεδομένων σχετικά με την ταυτότητα και το DNA των προσώπων που καταδικάζονται για τα αδικήματα της Σύμβασης.

(άρθρο 37 παρ. 1 της Σύμβασης)

2. Δαπάνη από την κάλυψη των εξόδων συμμετοχής ελλήνων εκπροσώπων στις συνεδριάσεις της Επιτροπής των Συμβαλλόμενων Μερών, που ελέγχει την εφαρμογή Σύμβασης (Μηχανισμός Ελέγχου). (άρθρα 1 παρ. 2 και 39 της Σύμβασης) Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός, τόπος και συχνότητα συνεδριάσεων, αριθμός εκπροσώπων κ.λπ.) και εκτιμάται στο ποσό των 3.000 ευρώ περίπου, ανά συνεδρίαση της Επιτροπής αυτής.

3. Δαπάνη από την:

α. Εισαγωγή στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση προγραμμάτων ενημέρωσης των παιδιών για τους κινδύνους γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, καθώς και για τα ενδεικνυόμενα μέσα προστασίας. (άρθρα 6 της Σύμβασης και 2 παρ. 1 του νομοσχεδίου) Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από την έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης.

β. Παροχή: i) συνδρομής (βραχυπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης) στα θύματα της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, για τη σωματική και ψυχοκοινωνική τους αποκατάσταση και ii) ψυχολογικής υποστήριξης στα πρόσωπα που είναι κοντά στο θύμα.

(άρθρα 14 παρ. 1 της Σύμβασης και 2 παρ. 2 του νομοσχεδίου)

γ. Συμμετοχή διωκομένων ή υποδίκων στα προγράμματα ψυχογενετήσιας θεραπείας που οργανώνονται κατά το άρθρο 352 ΠΚ. (άρθρο 5 παρ. 3 του νομοσχεδίου)

δ. Λήψη και επεξεργασία δειγμάτων σωματικών υγρών και τυχόν άλλου βιολογικού υλικού, στο πλαίσιο της διενέργειας πραγματογνωμοσύνης, κατά την προανάκριση ή την κύρια ανάκριση, σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος προβάλλει τον ισχυρισμό ότι είναι τοξικομανής.

(άρθρο 14 του νομοσχεδίου)

4. Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν:

α. Επιβολή ποινών κάθειρξης, κατ' εφαρμογή των άρθρων 3 παράγραφοι 2, 3 και 7, 5 παράγραφοι 2, 9 και 10 του νομοσχεδίου.

β. Καταβολή αποζημίωσης σε μέλη επιτροπής που θα ασχοληθεί με την κωδικοποίηση των διατάξεων περί της ανωνύμου εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.». (άρθρο 24 του νομοσχεδίου) Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από την έκδοση σχετικού προεδρικού διατάγματος και κ.υ.α..

γ. Δημιουργία: i) κέντρων συγκέντρωσης δεδομένων και πληροφοριών, για την παρακολούθηση και αξιολόγηση φαινομένου της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών, ii) γραμμής άμεσης βοήθειας μέσω τηλεφώνου, διαδικτύου κ.λπ.. (άρθρα 13 και 10 παρ. 2β της Σύμβασης και 2 παρ. 4 περ. γ' και δ' του νομοσχεδίου) Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από την έκδοση σχετικού προεδρικού διατάγματος.

δ. Λήψη μέτρων για την αποτελεσματική προστασία, από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό, των μαρτύρων ή των οικείων των ανηλίκων, κατά την ποινική διαδικασία για τις πράξεις της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών.

(άρθρο 8 του νομοσχεδίου)

ε. Διεξαγωγή διαβουλευσεων για τον καθορισμό της πρόσφορης διαδικασίας για την ποινική δίωξη, σε περίπτωση που άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη ισχυρίζονται ότι έχουν δικαιοδοσία επί αδικήματος της Σύμβασης.

(άρθρο 25 παρ. 8 της Σύμβασης)

5. Εξοικονόμηση δαπάνης από την:

α. Απόλυση κρατουμένων ή/και υποδίκων, κατ' εφαρμογή των άρθρων 15, 16, 18 παρ.2 και 19 του νομοσχεδίου.

β. Εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 40 και 55 του ν. 3459/2006, μόνο σε όσους καταδικάζονται σε ποινή κάθειρξης για εγκλήματα του νόμου περί ναρκωτικών, υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις των άρθρων 23 και 23Α του προαναφερόμενου νόμου.

(άρθρα 17 και 20 του νομοσχεδίου)

γ. Αύξηση των τακτικών αδειών που χορηγούνται κατ' έτος στους καταδίκους. (άρθρο 21 του νομοσχεδίου)

6. Ενδεχόμενη αύξηση των δημοσίων εσόδων από τυχόν επιβολή διοικητικού προστίμου, ύψους τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, σε νομικά πρόσωπα που ευθύνονται κατά το άρθρο 12 παρ. 1 και 3 του νομοσχεδίου. (άρθρο 27 της Σύμβασης και 12 παράγραφοι 1 και 3 του νομοσχεδίου)

7. Αποτροπή δαπάνης από την:

α. Παράταση, κατά έξι (6) μήνες της προσωρινής κράτησης μόνο για τα εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή κάθειρξης (ισόβιας ή πρόσκαιρης). (άρθρο 18 παρ.1 του νομοσχεδίου)

β. Επιβολή των προβλεπόμενων αναμορφωτικών ή θεραπευτικών μέτρων, μόνο στην περίπτωση που η διαφορά ηλικίας των ανηλίκων που διαπράττουν ασελγείς πράξεις είναι μεγαλύτερη των τριών (3) ετών.

(άρθρο 3 παρ. 5 του νομοσχεδίου)

8. Ενδεχόμενη αύξηση δημόσιας περιουσίας από τυχόν κατάσχεση και δήμευση: α) αγαθών και άλλων μέσων που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη ή διευκόλυνση αδικημάτων της Σύμβασης, β) προϊόντων που προέρχονται από τα αδικήματα αυτά.

(άρθρο 27 παρ. 3 της Σύμβασης)

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και επί του προϋπολογισμού Ν.Π.Δ.Δ. και λοιπών δημοσίων φορέων

Δαπάνη από την εκπόνηση προγραμμάτων για την: i) ευαισθητοποίηση σε θέματα προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών, ii) ενημέρωση, εκπαίδευση και επιμόρ-

φωση των προσώπων που έχουν τακτικές επαφές με τα παιδιά, iii) αξιολόγηση και αποτροπή του κινδύνου διάπραξης των αδικημάτων γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης των παιδιών από άτομα, για τα οποία υπάρχει ο κίνδυνος διάπραξης των αδικημάτων αυτών, iv) ευαισθητοποίηση του κοινού, στο πλαίσιο ενημερωτικών εκστρατειών. (άρθρα 7 και 8 της Σύμβασης και άρθρο 1 παρ. 2 του νομοσχεδίου) Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από την έκδοση σχετικής κ.υ.α..

III. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών φορέων της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977 (Ταμείο Νομικών, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ, Ταμεία Πρόνοιας Δικηγόρων κ.λπ.)

1. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από τη μετατροπή σε χρηματικές των ποινών φυλάκισης και την είσπραξη των χρηματικών ποινών και προστίμων που τυχόν επιβάλλονται, κατ' εφαρμογή των άρθρων 3 παράγραφοι 1 και 6, 4, 5 παράγραφοι 2, 9, 10 παρ. 1 και 15 του νομοσχεδίου.

2. Ενδεχόμενη αυξομείωση εσόδων από το ρητό καθορισμό της ποινής φυλάκισης [τουλάχιστον δύο (2) έτη] που επιβάλλεται σε όσους διαπράττουν το αδίκημα της αποπλάνησης στην περίπτωση που ο παθών έχει συμπληρώσει ηλικία δεκατεσσάρων (14) ετών και μέχρι τα δεκαπέντε (15) έτη. (άρθρο 3 παρ. 4 του νομοσχεδίου)

IV. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και προϋπολογισμού ιδρυμάτων και κυβερνητικών οργανώσεων.

Ενδεχόμενη δαπάνη παροχής βοήθειας ή/και υποστήριξης στα θύματα των αδικημάτων της Σύμβασης, κατά τη διάρκεια ποινικών διαδικασιών.

(άρθρο 31 παρ. 5 της Σύμβασης)

Αθήνα, 20 Νοεμβρίου 2008

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Λέτσιος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, μέτρα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του Τακτικού Προϋπολογισμού

1. Δαπάνη από την:

α. Ενθάρρυνση: i) της χρηματοδότησης (δημιουργία κεφαλαίων κ.λπ.) έργων και προγραμμάτων που υλοποιούνται από την κοινωνία των πολιτών για την πρόληψη της γενετήσιας εκμετάλλευσης / κακοποίησης παιδιών και

την παροχή προστασίας σε αυτά, ii) του ιδιωτικού τομέα για τη συμμετοχή του στην εκπόνηση και εφαρμογή πολιτικών για την αποτροπή γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών.

(άρθρο 9 παρ. 2 και 4 και 10 παρ. 3 της Σύμβασης)

β. Παροχή πόρων σε ανεξάρτητους φορείς (εθνικούς ή τοπικούς), που συνιστώνται ή ορίζονται για την προώθηση και προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών.

(άρθρο 10 παρ. 2 της Σύμβασης)

γ. Παροχή προστασίας και αρωγής στα παιδιά – θύματα γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης (θεσμοθέτηση κοινωνικών προγραμμάτων και δημιουργία δομών συνεργασίας με μη κυβερνητικές οργανώσεις και λοιπούς φορείς).

(άρθρα 11 παρ. 1 και 14 παρ. 2 της Σύμβασης)

δ. Εφαρμογή προγραμμάτων και μέτρων παρέμβασης για τα πρόσωπα, που υπόκεινται σε ποινική δίωξη ή καταδικάζονται για κάποιο από τα αδικήματα της Σύμβασης, καθώς και για την αντιμετώπιση αναγκών των παιδιών που υπέπεσαν σε γενετήσια αδικήματα.

(άρθρα 15 παρ. 1 και 16 παρ. 3 της Σύμβασης)

ε. Θέσπιση γενικών μέτρων προστασίας των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των θυμάτων (παροχή κατάλληλων υπηρεσιών υποστήριξης, παροχή δωρεάν νομικής βοήθειας, διορισμό ειδικών αντιπροσώπων για τα θύματα που έχουν το καθεστώς του διαδίκου, παροχή πληροφοριών στα θύματα σε γλώσσα που μπορούν να κατανοήσουν).

(άρθρο 31 Σύμβασης)

στ. Υιοθέτηση μέτρων για την κατάρτιση των προσώπων (δικαστές, εισαγγελείς, δικηγόρους κ.λπ.) και εξειδίκευση των μονάδων και των υπηρεσιών που είναι υπεύθυνες για τις ανακρίσεις, στον τομέα της καταπολέμησης της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών.

(άρθρα 34 και 36 παρ. 1 της Σύμβασης)

ζ. Λήψη μέτρων για τη συγκέντρωση και αποθήκευση δεδομένων σχετικά με την ταυτότητα και το DNA των προσώπων που καταδικάζονται για τα αδικήματα της Σύμβασης.

(άρθρο 37 παρ. 1 της Σύμβασης)

2. Δαπάνη από την κάλυψη των εξόδων συμμετοχής ελλήνων εκπροσώπων στις συνεδριάσεις της Επιτροπής των Συμβαλλομένων Μερών, που ελέγχει την εφαρμογή Σύμβασης (Μηχανισμός Ελέγχου). (άρθρα 1 παρ. 2 και 39 της Σύμβασης) Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός, τόπος και συχνότητα συνεδριάσεων, αριθμός εκπροσώπων κ.λπ.) και εκτιμάται στο ποσό των 3.000 ευρώ περίπου, ανά συνεδρίαση της Επιτροπής αυτής.

3. Δαπάνη από την:

α. Εισαγωγή στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση προγραμμάτων ενημέρωσης των παιδιών για τους κινδύνους γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, καθώς και για τα ενδεικνυόμενα μέσα προστασίας.

(άρθρα 6 της Σύμβασης και 2 παρ. 1 του νομοσχεδίου)

Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από την έκδοση σχετικής υπουργικής απόφασης.

β. Παροχή: i) συνδρομής (βραχυπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης) στα θύματα της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης, για τη σωματική και ψυχοκοινωνική τους αποκατάσταση και ii) ψυχολογικής υποστήριξης στα πρόσωπα που είναι κοντά στο θύμα.

(άρθρα 14 παρ. 1 της Σύμβασης και 2 παρ. 2 του νομοσχεδίου)

γ. Συμμετοχή δικοκόμενων ή υποδίκων στα προγράμματα ψυχολογικής θεραπείας που οργανώνονται κατά το άρθρο 352 ΠΚ. (άρθρο 5 παρ. 3 του νομοσχεδίου)

δ. Λήψη και επεξεργασία δειγμάτων σωματικών υγρών και τυχόν άλλου βιολογικού υλικού, στο πλαίσιο της διενέργειας πραγματογνωμοσύνης, κατά την προανάκριση ή την κύρια ανάκριση, σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος προβάλλει τον ισχυρισμό ότι είναι τοξικομανής.

(άρθρο 14 του νομοσχεδίου)

4. Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν: α. Επιβολή ποινών κάθειρξης, κατ' εφαρμογή των άρθρων 3 παρ. 2, 3 και 7, 5 παρ. 2, 9 και 10 του νομοσχεδίου.

β. Καταβολή αποζημίωσης σε μέλη επιτροπής που θα ασχοληθεί με την κωδικοποίηση των διατάξεων περί της ανωνύμου εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.». (άρθρο 24 του νομοσχεδίου) Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από την έκδοση σχετικού προεδρικού διατάγματος και κ.υ.α..

γ. Δημιουργία: i) κέντρων συγκέντρωσης δεδομένων και πληροφοριών, για την παρακολούθηση και αξιολόγηση φαινομένου της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης των παιδιών, ii) γραμμής άμεσης βοήθειας μέσω τηλεφώνου, διαδικτύου κ.λπ. (άρθρα 13 και 10 παρ. 2β της Σύμβασης και 2 παρ. 4 περ. γ' και δ' του νομοσχεδίου) Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από την έκδοση σχετικού προεδρικού διατάγματος.

δ. Λήψη μέτρων για την αποτελεσματική προστασία, από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό, των μαρτύρων ή των οικείων των ανηλίκων, κατά την ποινική διαδικασία για τις πράξεις της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών. (άρθρο 8 του νομοσχεδίου)

ε. Διεξαγωγή διαβουλευσεων για τον καθορισμό της πρόσφορης διαδικασίας για την ποινική δίωξη, σε περίπτωση που άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη ισχυρίζονται ότι έχουν δικαιοδοσία επί αδικήματος της Σύμβασης.

(άρθρο 25 παρ. 8 της Σύμβασης)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα καλύπτονται από πιστώσεις του προϋπολογισμού των οικείων υπουργείων. Οι δαπάνες, πάντως, που προκαλούνται από την εφαρμογή προγραμμάτων πρόληψης και αρωγής των θυμάτων των αδικημάτων της Σύμβασης, μπορεί να καλύπτονται από ειδικό κεφάλαιο, στο οποίο είναι δυνατό να διατίθενται τα προϊόντα εγκλήματος και τα περιουσιακά στοιχεία που κατάσχονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 3 της Σύμβασης.

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και επί του προϋπολογισμού Ν.Π.Δ.Δ. και λοιπών δημοσίων φορέων

Δαπάνη από την εκπόνηση προγραμμάτων για την: i) ευαισθητοποίηση σε θέματα προστασίας των δικαιωμάτων των παιδιών, ii) ενημέρωση, εκπαίδευση και επιμόρφωση των προσώπων που έχουν τακτικές επαφές με τα παιδιά, iii) αξιολόγηση και αποτροπή του κινδύνου διάπραξης των αδικημάτων γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης των παιδιών από άτομα, για τα οποία υπάρχει ο κίνδυνος διάπραξης των αδικημάτων αυτών, iv) ευαισθητοποίηση του κοινού, στο πλαίσιο ενημερωτικών εκστρατειών.

(άρθρα 7 και 8 της Σύμβασης και άρθρο 1 παρ. 2 του νομοσχεδίου)

Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από την έκδοση σχετικής κ.υ.α. και θα καλύπτεται από πιστώσεις του προϋπολογισμού

των οικείων υπουργείων, Ν.Π.Δ.Δ. και λοιπών δημοσίων φορέων κατά περίπτωση.

III. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και προϋπολογισμού ιδρυμάτων και κυβερνητικών οργανώσεων

Ενδεχόμενη δαπάνη από την παροχή βοήθειας ή / και υποστήριξης στα θύματα των αδικημάτων της Σύμβασης, κατά τη διάρκεια ποινικών διαδικασιών.

(άρθρο 31 παρ. 5 της Σύμβασης)

Η δαπάνη αυτή θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού των οικείων υπουργείων, ιδρυμάτων και κυβερνητικών οργανώσεων, κατά περίπτωση.

Αθήνα, 20 Νοεμβρίου 2008

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. Αλογοσκούφης

Σ. Χατζηγάκης